INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

Editio prioribus emendatior multò & auctior.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica.

LONDINI,
Typis & Impenſis *Rogeri Norton.*
1653.

Soc. Reg. Lond.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	δη	δη	κι	κι
αλ	αλ	δην	δην	κλ	κλ
αλλ	αλλ	δι	δι	κν	κν
ἀπο	ἀπο	δο	δο	κο	κο
αρ	αρ	δρ	δρ	κρ	κρ
ας	ας	δυ	δυ	κυ	κυ
αυ	αυ	δυν	δυν	κω	κω
αὐτῷ	αὐτ	δω	δω	λλ	λλ
αὐτοῦ	αὐτοῦ	ει	ει	μα	μα
γα	γα	εἶναι	εἶναι	μαι	μαι
γαι	γαι	ἐκ	ἐκ	μαν	μαν
γαν	γαν	ἐν	ἐν	μαρ	μαρ
γαρ	γαρ	ἐξ	ἐξ	μαυ	μαυ
γὰρ	γὰρ	ἐπι	ἐπι	με	με
γαυ	γαυ	ἐστι	ἐστι	μεθ	μεθ
γγ	γγ	ευ	ευ	μὲν	μὲν
γε	γε	ην	ην	μεν	μεν
γεν	γεν	ερ	ερ	μη	μη
γην	γην	θα	θα	μην	μην
γι	γι	θαι	θαι	μι	μι
γο	γο	θε	θε	μμ	μμ
γρ	γρ	θη	θη	μν	μν
γρι	γρι	θι	θι	μο	μο
γυ	γυ	θν	θν	μω	μω
γυν	γυν	θο	θο	μων	μων
γω	γω	θρ	θρ	οἷον	οἷον
δα	δα	θυ	θυ	ου	ου
δαι	δαι	θω	θω	οὗτος	οὗτος
δαν	δαν	κα	κα	πα	πα
δας	δας	καὶ	καὶ	παι	παι
δαυ	δαυ	κατὰ	κατὰ	παν	παν
δε	δε	καυ	καυ	παρα	παρα
δὲ	δὲ	κε	κε	πε	πε

ιν	νι
ϟ	ϟ
τῶ	τῶ
τῷ	τῷ
τω	τω
τυν	τυν
τυ	τυ
τϒ	τϒ
τϱ	τϱ
τϱι	τϱι
τϱο	τϱο
τϱυ	τϱυ
τϱω	τϱω
τϱων	τϱων
τϱῳ	τϱῳ
τϱῳν	τϱῳν
τϱᾳ	τϱᾳ
τϱᾳν	τϱᾳν
τϱᾳι	τϱᾳι
τϱᾳις	τϱᾳις
τϱᾳς	τϱᾳς
τϱαυ	τϱαυ
τϱε	τϱε
τϱη	τϱη
τϱηυ	τϱηυ
τϱὴν	τϱὴν
τϱῆς	τϱῆς
τι	τι
το	το
τὸν	τὸν
τοῦς	τοῦς
τρ	τρ
τρι	τρι
τρο	τρο
τϒ	τϒ
τυ	τυ
τυν	τυν
τω	τω
τῶ	τῶ
τῶν	τῶν
σ	σ
σα	σα
σαν	σαν
σαι	σαι
σαις	σαις
σαυ	σαυ
σε	σε
ση	ση
σηυ	σηυ
σὴν	σὴν
σῆς	σῆς
σι	σι
σο	σο
σου	σου
σω	σω
σων	σων
σῳ	σῳ
σῳν	σῳν
σᾳ	σᾳ
σᾳν	σᾳν
σᾳι	σᾳι
σᾳις	σᾳις
σᾳς	σᾳς
σαυ	σαυ
σε	σε
σεν	σεν
σεῖν	σεῖν
σεῖς	σεῖς
σεις	σεις

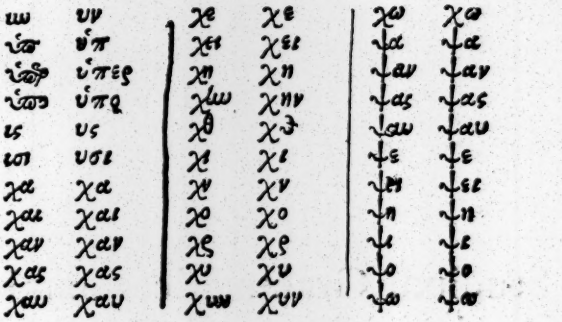

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κ᾽ μέτροις ἐφισάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*	*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ ∂ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⊤	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ⊥	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω. / Breves, βραχέα, ε, ο. / Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο. / Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προσακτικὰ, α, ε, η, ο, ω. / Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υ. / Impropriæ, καταχρηστικαὶ, α, η, ω, ηυ, ῳ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι, / Immutabiles, ει, ευ, υ.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias, μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ. / Liquidæ, vel immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis, βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ. Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omn

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœminum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

	Singular.				Dual.			Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.		N.	G.	Dat.	Acc.
Masc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,		οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς,
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν,	τὰ,	ταῖν,		αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς,
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ,	τὼ,	τοῖν.		τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

NOTE

This volume h
tight binding and
effort has been m
duce the centres,
result in do

academ
microforms

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in

z has a very
nd while every
n made to repro-
cs, force would
n damage

pemic
ms

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προσθετικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υ.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, α, η, ω, ηυ, υ, ωυ:

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι,
Immutabiles, ει, ευ, υ.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ, vel immutabiles μεταβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis, βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ. Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omn

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœminum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὅ, ἥ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.	N.	G.	Dat.	Acc.
Masc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς,
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν,	τὰ,	ταῖν,	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς,
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ,	τὼ,	τοῖν.	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular.				Dual.				Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.	A.	G.	D.	N.	G.	Da.	Acc.
Masc.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὃν,	ὼ,		οἷν,		οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
Fœm.	ἣ,	ἧς,	ἧ,	ἣν,	ἃ,		ἃν,		αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἃς.
Neut.	ὃ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ὼ,		οἷν,		ἃ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinq; nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας. Gen. τοῦ Αἰνείου. Dat. τῷ Αἰνείᾳ. Acc. τὴν Αἰνείαν. Voc ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνεία. Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν. Voc. ὦ Αἰνεία.

Plural. Nom. οἱ Αἰνεῖαι. Gen. τῶν Αἰνειῶν. Dat. τοῖς Αἰνείαις. Acc. τοὺς Αἰνείας. Voc ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης. Gen. τοῦ Χρύσου. Dat. τῷ Χρύσῃ. Acc τὴν Χρύσην. Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom & Acc. τὼ Χρύσα. Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν. Voc. ὦ Χρύσα.

Plural. Nom. οἱ Χρύσαι. Gen. τῶν Χρυσῶν. Dat τοῖς Χρύσαις. Acc. τοὺς Χρύσας. Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ. Dat. τῷ κριτῇ. Acc. τὴν κριτήν. Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά. Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plu

Plur. Nom. οἱ κριταί. Gen. τῶν κριτῶν. Dat. τοῖς κριταῖς. Acc. τοὺς κριτάς. Voc. ὦ κριταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων. In prima autem & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας, Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- τις, ut μητιέτης consiliarius.
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha.
- Poëtica in πις, ut κυνώπις impudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero,

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητιέτα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. in reliquis ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ πμὴ, Gen. τῆς πμῆς, Dat. τῇ πμῇ, Acc. τὴν πμὴν, Voc. ὦ πμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ πμᾶ, Gen. & Dat. ταῖν πμαῖν, Voc. ὦ πμά.
Plural. Nom. αἱ πμαὶ, Gen. τῶν πμῶν, Dat. ταῖς πμαῖς, Acc. τὰς πμὰς, Voc. ὦ πμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ, fic Ἀθλωᾶ, Minerva, Ναυσικᾷ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex ἀθλωάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut* θύρᾳ *janua*, θύρῃφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ. Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.
Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.
Dual. Nom. Ac. Voc. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.
Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.
Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.
Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ. Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.
Dual. Nom Acc Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto. Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.
Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.
Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.
Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάκκασι pro σακκάτοις: pauca patiuntur Apocopen, ut ἔρι pro ἔριον, lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut στράτοφι pro στράτου, exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων: ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ ἐύγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τ
μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen & Dat. τ
μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τ
μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔ
γεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τ
ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plural. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τ
ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinq; nomina hujus declinationis formant Accusa
tivum in ω, uti ἄθως, ἄθω, Athos mons, ἔως, ἕω, aur
ta, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λα
γὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici v finalem ex Accusativo removerunt,
ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declina
tionis in ως neutrius generis, τὸ γέρως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α
ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, gener
verò comprehendit omnia.

Sing. Nom ὁ πτὰν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ π
τᾶνι, Acc. τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτᾶν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν π
τάνοιν, Voc ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς
πτᾶσι, Acc. τοὺς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ
σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν
σωμάτοιν, Voc ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat.
τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Excipiuntur

Excipiuntur

affi
mi

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & ις pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & ιω, ut ὁ ὄφις serpens, τὴν ὄφιν· ὁ βότρις racemus, τὴν βότρυω.

Gravitona in ις & ις, non purè declinata, utramque retinent terminationem α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλις advena, τὴν νεήλυδα & νέηλιω.

Nomina in αυς & υς formant accusativum in αυν & υν, ut γραῦς anus, γραῦν· βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα· Sed ποῦς pes, habet πόδα, & ὀδοὺς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinatur per εντος in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν tener: ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν, & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in εὺς & υς, abjiciunt σ, βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ· præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδοὺς dens, ὀδοὺς, ad differentiam adverbii, ποῦ ubi, & ὁδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & ις formant vocativum in ι & υ, ut βότρις botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativū in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ, Arabs, ἄρ
ψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόραξ

Cum penultima Dativi singularis sit longa positio
sit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post
ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativ
pluralem in ασι ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Si
πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα p
triam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari m
tando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσ
heros: ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος, add
tur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι· μελ
δὼν, cura, μελεδονόφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnib
casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπα
σκέπασμα, tegmen In genitivo, τὰ αἴαν pro αἴαντος
In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ: παράκοιτι
παρακοίτιδι, uxori: τῷ ἱδρῶ pro ἱδρῶτι, sudori.
Accusativo, τὴν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα· τὴν ἱδρῶ
ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λα
δάμαν Laodamas: Αἴα pro Αἴαν, Ajax.

Nominibus et verbis in ι vel ε desinentibus ν addit
si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκεῖνον
τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocal
& consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hîc subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος. *litera,*
ι. τὸ μέλι, τος. *mel.*
υ. γόνυ, υος. *genu.*
τὸ ἄστυ, εος. *urbs.*
ω. ἡ λητὼ, όος. *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος. *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος. *quod verberaverit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος. *tenerum.*
τὸ χαρίεν εντος. *gratiosu*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος. *Græcus.*
ὁ ποιμὴν, ένος. *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος. *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος. *majus.*
τὸ τύπτον, οντος. *verbera*

ουν. τὸ δίπουν, οδος. bipes.
τὸ τυποῦν, οῦντος. verberaturum.
υν. ὁ μόσυν, υνος. turris.
τὸ ζευγνῦν, νύντος. jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνός. ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφὼν, ῶντος. Xenophon
ὁ δράκων, οντος. draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος. rapax.
ἡ θρὶξ, τριχός. capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος. ala.
ὁ ὄνυξ, υχος. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος. uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος. hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρός. pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρός. manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρός. vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος. servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος. æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρός. vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος. cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος. testis.
ωρ ὁ φῶρ, ωρός. fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος. aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος. Ajax.
ὁ μέλας, ανος. niger.
ἡ μονὰς, άδος. unitas.
τὸ γῆρας, ατος. senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτός. convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδός. puer, puella
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel νηός. navis.

εις. ὁ κτεὶς, ενός. pecten.
ὁ χαρίεις, εντος. gratus.
ἡ κλεὶς, ειδός. clavis.
εὺς. ὁ βασιλεὺς, έος. rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος. vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος. Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος. Demosthenes.
ις· ὁ ὄφις, ιος. serpens.
ὁ Πάρις, ιδος. Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος. murus.
τὸ τετυφὸς, ότος. verberans.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οός. bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος. placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος. dens.
ὁ ποῦς, οδός. pes.
τὸ οὖς, ὠτός. auris.
ις. ὁ μῦς, μυός. mus.
ὁ πέλεκυς, εος. securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος. Chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος. jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος. galea.
ως. ὁ γέλως, οτος. risus.
ἡ αἰδὼς, όος. pudor.
ὁ Τρὼς, ωός. Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλός. sal.
ἡ ἅλς, ἁλός. mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος. tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος. beatus.
ψ. ὁ ὦψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος. Arabs.
ἡ κατάλιψ, φος. scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntu
è quinta Simplicium.

*Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syll
bæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum du
vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur: ut τε
χεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel alte
mutetur, ut τείχεα, τείχη.*

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes, in ης masculini, fo
minini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τ
ήρης triremis: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος ne
trius: ut τὸ μέλος, membrum· τὸ ἀληθὲς, veru
Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ου
Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει. Acc. τὸν Δημοσθένεα, ν
Voc. ὦ Δημόσθενες.
Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, νη. Gen. & D
τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Voc. ὦ Δημοσθένεε, ν
Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις. Gen. τῶν Δημοσθ
νέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Acc. τοὺς Δημ
σθένεας, εις. Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.
Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους. D
τῷ τείχεϊ. τείχει. Acc. τὸ τεῖχος. Voc. ὦ τεῖχ
Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & D
τοῖν τειχέοιν, οῖν Voc. ὦ τείχεε. τείχη.
Plural. Nom. τὰ τείχεα, η. Gen. τῶν τειχέων, ω
Dat. τοῖς τείχεσι. Acc. τὰ τείχεα, τείχη. Voc.
τείχεα. χη.
Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς. καὶ τὸ ἀληθές. Gen. τοῦ
τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος οῦς Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθ
εῖ. Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθές. Voc
ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.
Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε. ῆ. Ge
Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. Voc ὦ
ληθέε, ῆ.

Pl

Plural. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν, Gen. τῶν ἀληθέων ὧν. Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν. Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ἕν.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀεισοφάνης, τοῦ Ἀρισοφάνλω, Aristophanes: ὁ ἑπαέτης, τοὺ ἑπαέτας.

Nomina quæ desinunt in ης *purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in* α, *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τλὼ εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes; ις. masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιϊ, πι. Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ευς, ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ
Dual Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς. Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητοῦς, ῦς, Dat. τῇ λητοῖ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τῶ, Voc. ὦ λητοί.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis, sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui definit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κέρας, caro: τὸ κέρας cornu.
Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρα, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρᾳ.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρᾳ.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέραϊς, κέρα.

Nomi-

1 νόος, νῦς mens; ῥόος, ῥῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος, ἁπλοῦς simplex; διπλόος, διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

Ολοπαδῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus, ut

3 ζμόεις, σμοῦς, σμόεντος, σμοῦντος· πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ πμῆς, πμῆντος, à πμήεις honoratus.

5 In ης circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τ μωσᾶ· ὁ μωϋσῆς, τ μωϋσᾶ· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως

7 ὁ δαλῆς, δαλᾶ· ὁ δάλης, δάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδᾳ, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦ, Gen. έᾳ, ᾷ, Dat. έᾳ, ᾷ.

Ολιγοπαδῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in ις, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ως, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ως, ut βόες boves, βῶς Dor. βοῦς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδεῖ.

4 Comparativa quæ contrahuntur in Accus. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζοες, μείζες, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζως, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα; ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα, *quibus addi potest*, ὁ ἢ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε; ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὼ πόλει; ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus; τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νᾶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ô amice vel amici ab ἔτης.

Diptôta, ἀμφὼ, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τὼ φθοῖε placentæ: ἄπα pro ἄπνα, quædam, Nominat. Accusat. plural.

Tripto

Triptôra, ἀλλήλων. λων, λων· ἀλλήλοις, αις. οις· ἀλλήλους, λας, λα· ϯ ἀρνὸς, τὸ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ· ſic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ δουλοῦς; baculus, Gen ϯ δ. Dat τῷ δ, Acc. τὸν ῶν. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent. ἡ ἅλς mare; ἡ γῆ terra: ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria. Singulari carent, ἄλφιτα, ὀπτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, Θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in ωρ, quæ à nominibus in ως genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἦπαρ iecur: ὕδωρ aqua; ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, δέλτος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος; γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Iupiter, decem habet caſus, Δεὺς, Βδεὺς, Ζλὼ, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δλὼ, Δὰν, Gen. Ζλωὸς vel Διὸς, Dat. Ζλωὶ vel Δὶῖ, Acc. Ζλῶα vel Δία, Voc. ὦ Ζεδ Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile. κρᾶς, κράτος, κράας, κράατος, caput. Ὁ υἱὸς, ϯ υἱοδ ὁ υἱεὺς, ϯ υἱέως· ὁ υἱῖς, ϯ υἱῖος, υἷος, filius. Ἡ ναῦς, νηὸς navis, Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ, μάκαρος, μακάριος fœlix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον. cœna; Ὁ δένδρος καὶ τὸ δένδρον. lignum: μάρτις, μάρτυρος, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον lachrymæ

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάας, & Craſi λᾶς.

λᾶος ὁ λᾶος, τοῦ λάου ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λάος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνω. Minos. γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus. δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët. δοεί· δοῦρας, δούρατος, δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliquapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica

- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέ[illegible] Πηλεΐδης, *per Synæ*[illegible] Πηλείδης, *per Epenthe*[illegible] Πηληϊάδης, *& Ionicè* [illegible]
  - *In άδης, cum nomen sit vel pri*[illegible] *declinationis, ut* Βορέας [illegible] ρεάδης· *vel desinit purè, ut* [illegible] λιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις & ας, quæ fiunt à Ma*[illegible] *linis removendo δη, ut* Ν[illegible] είδης, Νηστορίς· ἡλιά[illegible] ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Αδρᾶστος, Αδ[illegible] στου, Αδραστίνη· Ικάρι[illegible] Ικαρίου, Ικαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κρονίων, [illegible] λείων, Ατρείων.

Dimi[illegible]

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μαείων, ſtultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκ Θ, νεανίσκ Θ, juvenis.
  - λ Θ, ναυτίλ Θ, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρίνις, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, γνωμίδιον, ſententiola,
  - πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- κ Θ, ut μεσικὸς, muſicus à μῶσα.
- ι Θ, ἐρανί Θ, cœleſtis, ab ἔρανός.
- ν Θ, ut ἀνθρώπιν Θ, humanus, ab ἄνθρωπ Θ.
- ει Θ, ut ἀνθρώπει Θ, humanus, ab ἄνθρωπ Θ.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθ Θ.
- Θ purum, ut παῖρῷ Θ paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in Θ purum & ρ Θ faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγι Θ, ἁγία ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδο Θ, ὀγδόη, ὄγδοον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλ Θ, πηλικοῦτ Θ, ποσοῦτ Θ, τοιοῦτ Θ, & tria pronomina, οὗτ, αὐτὸς, ἐκεῖν Θ.

Adjectiva in
- ις, εις, ῆς formant fœmin. per εια, εσσα, ῆ
- neutrum per υ, εν, ῆν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαείεις, χαείεσσα, χάειεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ Acc. πολὺν, πολλὴν, πολύ. Poët. πολλόν. Gen. πολέ Θ. Dat. πολεῖ Plural. Nom. πολέες. Gen. πολέων: Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν. Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντα, πασῶν, πάντων, Dat πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, definunt in

ης
ις
υς
ως
ων

& formant neutrum per

ες
ι
υ
ευ
ερ
ον

ut

ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrym
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, fœlix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς πινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, πίνα; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μακαρ fœlix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car

Cardinalia ſunt, εἷς unus: δύο vel δύω, duo: τρεῖς tres: τέτταρες quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino	εἷς	ἑνὸς	ἑνὶ ἕνα unus.
Fœminino	μία	μιᾶς	μιᾷ μίαν, una.
Neutro	ἓν	ἑνὸς	ἑνὶ ἕν, unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο Atticè δύω, duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè: Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. οἱ ἡ αἱ τρεῖς, ἡ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τρισὶ, Acc τοὺς ἡ τὰς τρεῖς, ἡ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ ἡ αἱ τέτταρες, ἡ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς ἡ τὰς τέτταρας, ἡ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἓξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεἷς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium ſequuntur, declinabilia ſunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta. τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τριχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt, quæ ad interrogationem, πόσος, quotus, *aptè reſpondent, ut* πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus,

ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔννατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τρισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, *&c.* εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, *&c.* τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, *&c.* χιλιοστὸς, *millesimus*: δισχιλιοστὸς *bis millesimus*, *&c.* μυριοστὸς, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς *vicies millesimus*, *&c.* *Præterea sunt nomina dialectica quæ dierum spatium significant*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, *&c.* *id est erumpens, aut aliquid agens die 3. 4. &c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.	
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.		
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.		
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.		
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.			
ϡ 900.	͵α 1000.							

Comparatio Nominum.

Adiectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in ταλος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. / ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη. / ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutando ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρένιμος, φρονίμωτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἐστερος & ἐστατος

τος· sed in ας per άντερος & άνταλος, in υς sæpè per ίων & ιστος, ut

Positivus.	Comparativus.	Superlativus.
ων, σώφρων,	σωφρονέστερος,	σωφρονέσταλος, modestus.
ας, μέλας,	μελάντερος,	μελάνταλος, niger.
ις, χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέσταλος, gratiosus.
ης, εὐσεβὴς,	εὐσεβέστερος,	εὐσεβέσταλος, gratiosus.
ους, ἁπλοῦς,	ἁπλούστερος,	ἁπλούσταλος, simplex.
υς, εὐρὺς,	εὐρύτερος & εὐρείων,	εὐρύταλος & εὖρυστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων melior,	Optimus.
Ἀγαθὸς	ἀρείων	ἄριστος.
Ἐσθλὸς	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος.
Καλὸς	λωΐων vel λωΐτερος, λῴων	λῷστος.
	καλλίων,	κάλλιστος.
	φέρτερος.	φέριστος & φέρταλος.
Malus	κακότερος	pejor: κάκιστος, pessimus.
Κακὸς	κακίων	
	χείρων	χείριστος.
	χερείων	
Parvus	μικρότερος	μικρόταλος, Minimus.
Μικρὸς	μείων minor	
	ἧττων, ἧσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλταλος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Αδλος

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Substantiva: ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος
- Adverbia: Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. Πέρα ultrà, πράτερος, πράτατος. Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος. Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος. Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρῶτος.
- Participium: Ἐρρωμένος robustus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σύ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφὼ, σφᾶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Ἑ sui.

Sing. Nominativo caret, Gen. ἕ, οἷ, vel ἕοι, ἓ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωῖν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	ὅδε, ἥδε, τόδε.
ἡμετέρος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτῆ, σεαυτῆς, σεαυτῆ.
ἕος vel ὅς, ἑή vel ἣ, ἕον vel ὅν.	ἑαυτῆ, ἑαυτῆς, ἑαυτῆ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. ὅδε, ἥδε, τόδε. Gen. τόδε, τοῦδε, τοῦδε. Dat. τῷδε, τῇδε, τῷδε. Acc. τόνδε, τήνδε, τόδε.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τώδε, τάδε, τώδε. Gen. & Dat. τοῖνδε, ταῖνδε, τοῖνδε.

Plural. Nom. οἵδε, αἵδε, τάδε. Genit. τῶνδε. Dat. τοῖσδε, ταῖσδε, τοῖσδε. Acc. τούσδε, τάσδε, τάδε.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτῆ, σεαυτῆς, σεαυτῆ. Gen. ἑαυτῆ, ἑαυτῆς, ἑαυτῆ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, ὁ δεῖνος & δέινατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι.

Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis					
Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fut.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio.
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo.
Quartæ	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλακα	Fingo.
	ττ ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distribuo.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præ.	πέφαγκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sextæ ω purum, τίω Fut: τίσω. Præt. τέτικα, Honoro.

* Nonnulla in ζω, habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & alia in σσω habent σω & ξω.

In

In Activo & Medio octo sunt tempora, præsens, πάρων & ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ταν, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *Verbero.*
τύπτετον, τύπτετον·
τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *Verberabam.*
ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

τύψω, τύψεις, τύψει· *Verberabo.*
τύψετον, τύψετον·
τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *Verberavi.*
ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν. *Perfe-*

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verber*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaver*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verber*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verber*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυπῶμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Preſens & Imperfectum.

S. τύπε, τυπέτω· *Ver*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberat*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberat*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & Pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberat*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

M

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψαις, τύψοι. *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψειαν, τύψειας. τύψειε. *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, * τύπῃ. *Si verberem vel verberarem.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

* *Iones addunt σι, tertiis personis singularibus, ut τύπησι, pro τύπῃ.*

Aoristus primus ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· Si verberaverit
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· Si verberaverit
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· Si verberaverit
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam. τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· Verberans
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· Verberaturus
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. Qui verberavit
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπέσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

N. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπέσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq	ἐτετύφειν					
Fut α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subiun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πειθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπειχα	πέπειχε	πεπειχοιμι	πεπείκω	πεπειχέναι	πεπειχὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit	Particip.
Præſ.	φράζω	φράζε	φραζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφραχα	πέφραχε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.						

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρω	πεῖρε				

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρω	πεῖρε	πείροιμι	πείρω	πείρειν	πείρων
Imperf.	ἔπειρον					
Perf.	ἔπαρκα	ἔπαρκε	ἐπάρκοιμι	ἐπάρκω	ἐπαρκέναι	ἐπαρκὼς
Pluſq.	ἐπάρκειν					
Fut. α.	περῶ		περοῖμι		περεῖν	περῶν
Aor. α	ἔπειρα	πεῖρον	πειραιμι	πείρω	πεῖραι	πείρας
Aor. β	ἔπαρον	πάρε	πάροιμι	πάρω	παρεῖν	παρὼν
Fut. β	παρῶ		πάροιμι		παρεῖν	παρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέω	ἄκεε	ἀκέοιμι	ἀκέω	ἀκέειν	ἀκέων
Imperf.	ἤκεον					
Perf.	ἤκεκα	ἤκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέκω	ἠκεκέναι	ἠκεκὼς
Pluſq.	ἠκέκειν					
Fut. α	ἀκέσω		ἀκέσαιμι		ἀκέσειν	ἀκέσων
Aor. α	ἤκεσα	ἄκεσον	ἀκέσαμι	ἀκέσω	ἀκέσαι	ἀκέσας
Aor. β	ἤκεον		ἀκέοιμι	ἀκέω	ἀκεεῖν	ἀκεὼν
Fut. β	ἀκεῶ	ἄκεε	ἀκεοῖμι		ἀκεεῖν	ἀκεῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti mutando ω ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτ

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi. Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipit à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, οι, ωι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκτίζω, ᾤκτιζον, miserebar.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immu

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἴξευον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὦθω, ὦθον, impello.
- Diphthongi
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
  - ευ, εὐθυόω, εὔθυον, dirigo.
  - υ, ὑτάζω, ὕταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ *mutatur in* ηυ, εὔχομαι, ἠυχόμην, *oro, orabam:* οἶδα, *ſcio, pluſquam perfectum,* εἰδήκειν, *per Syncop.* εἰδειν, *& Atticè* ἤδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηθέω, ἀήθεον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ει, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἐάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefeco, præteritum medium εἴωθα, interpoſito ω.

ε *ante* ο *non mutatur, ſed* ο *in* ω *vertitur:* ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut Φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ paruculâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, καταγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπήλαυον.
- Componantur, cum δὶς & εὖ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur: ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infœlix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti quàm in præterito, ut περιᾴδω, περῆιδον, perpetuo audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί: προὶ autem sæpè contrahitur, ut προέχω, πρόχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι attingo, à ΧΤ & ἅπτομαι.

Reg-

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτε pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima: in ψω.
- Secunda: in ξω.
- Tertia: in σω.
- Quarta: in ωω cum duplici σ, & πτω, cum duplici π in ξω, sed ζω in σω.
- Quinta: in λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
- Sexta: in σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel eliendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ scindo, vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio*; *& futura in* σω, *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· *&* κλείω, *claudo*, κλείσω, κλᾴξῶ, *&* κλᾴσῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ρῶ per σω, ut ὄρω, conci ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt ut δώω inveniam, *pro* δώσω, *à* δέω· κλείω, *laudab* *pro* κλείσω· *&* κέω, *seu* κείω *cubabo, pro* κέσω *à* κε

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum *certum sit, an paulò ante, an multò ante præterierit.*

Aoristus primus formatur à futuro primo muta do ω in α, & præponendo augmentum, ut πύ ἔπυ φα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, *qui fu* turi primi ch racteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδω dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper *longa*, unde quinta conjugatione α mutatur in η, ut φαλῶ, ἔφ λα, cano : ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ *excluditur*, ut χδω, ἔχδα, ἔχεα, *à* χέω *fundo* · ἔχευσα, ἔχυ *à* κείω *uro* : ἔσδυσα, ἔσδυα, *à* σδύω, *moveo* : ἤλδα, ἀλδῶ, *vito*, *&* ἤκεια, *ab* ἀκέω *sano*.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima φω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur pri ma consonans the matis cum ε, si ver bum incipiat à simplice conso nante, ut πύφα, πέπυφα· vel à mu ta cum liquida Sin à duplici, tan tum ε præponi tur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in εἴνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυσμα.

Γρηγορέω & γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à π, κ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κλάομαι, κέκλαυμαι, possideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κλείνω, ἔκλακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo, & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur:	ε mutantur	δέρω, ἔδαρον, excorio.	ἔλεγον	excipiuntur.
		λήβω ἔλαβον, accipio.	ἔβλεπον	
		τρώγω, ἔτραγον, comedo	ἔφλεγον	
	αι in α	καίω, ἔκαον, uro.		
	αυ ut	παύω, ἔπαον, sedo.		
	ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.			
	ου in ο, ἀκούω, audio, ἤκοον.			
	ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in	Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.		
		Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.		

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, *cano,* ᾖδον. ἕλκω *traho,* εἷλκον· *& pauca trissyllaba,* ἐνέγκω, *fero,* ἤνεγκον· πέρθω, *devasto,* ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, *laboravi.*

Verba

Verba sextæ conjugationis carent plerumq; Aoristo secundo,& futuro secundo,& præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ῶ circumflexum,& abjiciendo augmentum,ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται· *Verberor.*
D. τυπτόμθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην·
P. ἐτυπτόμθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *Verberatus fui.*
D. τυπησόμθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον· *vel verberabor.*
P. τυπησόμεσθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται· *Verberatus sum.*
D. τετύμμθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in* ει, βούλομαι, βούλει. ὄψομαι ὄψει· οἴομαι, οἴει· ἔομαι· ἔει *& facta crasi* εἶ.

Unde

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται. *Mox verberabor*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *vel jam verberatus ero*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus ſum*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fu*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *verberatus fu*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον. *vel verbe*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabi*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. *Verbera*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφο, τετύφθω. *Verbera*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιλω, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοίσθω.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τετυμμένος, εἴλω, εἴης, εἴη. *Verberatus eſſem.*
D. τετυμμένω, εἴητον, εἰήτλω.
P. τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτλω. *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoriſtus β.

S. τυπείλω, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim,*
D. τυπείητον, τυπειήτλω. *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθλω.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμιλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθλω.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò poſt futurum.

S. τετυφοίμιλω, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verbe-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθλω. *rarer.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & imperfectum ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer,*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *verbera*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ. *Si verberatus*
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον. *vel esse*
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus fim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον, *fuerim vel fu*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus fu*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & Pluſquam. τετύφθαι.

Aoriſtus primus. τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus. τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & Pluſquam perf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus ϛ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ϛ.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò poſt futurum.

M. ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης.
N. τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 6.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 6.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. P.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 6	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 6	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. α.						

Indic

Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμιν		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμιν	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμιν					
Aor. β.	ἐπίθιν	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμιν		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμιν		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμιν		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμιν	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β	ἐφράδην	φράδητι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμιν		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρομαι	πείρᾱ	πειροίμην	πείρωμαι	πείρεσθαι	πειρώμενος
Imperf.	ἐπειρώμην					
Aor. β.	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	παρῶ	παρῆναι	παρεὶς
Fut. β.	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Pluſq.	ἐπάρμην					
Paul.p.	ἐπάρσομαι		ἐπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. α.	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρθῆναι	παρθεὶς
Fut. α.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκοῦσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόυσθι	ἀκοοίην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva quorum tria deducuntur ab Activa, { Præsens. / Præteritum. / Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μὴν, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι ἐτυπτόμην. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi 6. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. / κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψηκα, ἔψημαι. πέφασκα, πέφαμμαι.
- Sexta κα in: σμαι, si penultima Præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel το purum: cum verò desinit in ται vel το impurū, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται; πέπεισται, πεπείθαται; ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:
- ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum, quæ ad sumūt
- ἐρρώσθην ab ἐρρῶται, convalui,
- ἐσώθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ
- εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum, quæ cum paucis aliis mutātur in
- ἠρέθην ab ἤρηται, sublatus sum,
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum,

Verb

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, & quæ abjecerunt ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activis sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel το purum: cum verò desinit in ται vel το impurū, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται; πέπεισται, πεπείθαται; ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:
- ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum
- ἐρρώσθην ab ἐρρῶται, convalui,
- ἐσώθην, à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ
- ἐυρέθην ab ἕυρηται, inventus sum,
- ἠρέθην ab ἤρηται, sublatus sum,
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum,

quæ ad sumūt σ

quæ cum paucis aliis mutātur in

Verb

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, & quæ abjecerunt ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυποῦσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποιθοίμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Pluſq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β	ἠκοόμην	ἀκοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουὼς
Pluſq.	ἠκούειν					
Fut. α	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Form

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ον* in *όμην*. ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo *μην*, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo *ω* in *ομαι*, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in *οῦμαι*, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando *ω* in *οῦμαι*, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται, Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον, Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*: φάγεσαι, φάγεται, *& Poetica illa* βέομαι, *ibo*: νέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur *κ*, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt *κ* e præterito Medio, *&* penultimam corripiunt, ut γάω, nascor, γνόσω, γέγαα pro γέγνηκα: μάω valde cupio, μνόσω, μέμαα pro μέμνηκα, unde participia γεγαὼς *&* γεγὼς, μεμαὼς *&* μεμὼς.

Imperat. Aorist. *α*.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων, Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aoriſt. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τυφαισθον, τυφαίσθων. Plural. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii eſt eadem cum penultima præteriti activi plerúmque.

Sed in penultima præteriti activi { ει / αυ / α } mutatur in { οι / η / η }

ut { πείθω, πέποιθα, perſuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando ſervatur, ut ἔφαλα.

Diſſyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, ſero.

Cum χ vel φ ſit characteriſtica thematis, idem eſt præteritum activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoriſtus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoriſtus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τραφήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπῶμαι
Paulò poſt.		τετράψομαι	

Mod

Modus Imperativus.

	Activum	Passivum.	Medium
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & pluſ.	τέτροφε	τέτραφθο	τέθοπε
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoriſtus ϛ.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum	Medium
Pr. & Im.	τρέποιμι	τραπείμην	τρεποίμην
Per. & pl.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aoriſt. α.	τρέψαιμι	τραφθείην	ἐτρεψαίμην
Aoriſt. β.	τράποιμι	τραπείλην	ἐτραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφθησοίμην	ἐτρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	ἐτραποίμην
Paulò po.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & pluſ.	τετρόφω	τετραμμένος, ὦ	τετρόπω
Aoriſtus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β.	τράπω	τραπῶ	ἐτράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum	Passivum	Medium
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & pluſq.	τετροφέναι	τετράφθαι	τετραπέναι
Aoriſtus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. ϛ.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò poſt.		τετράψεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluſ.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τεθραμμένος
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	θεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	βαπόμενος
Futur. α.	τρέψων.	τραφθησόμενος	θεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	βαπόμενος
Paulò poſt.		πεφθασόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φορέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω, laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in δύσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipiuntur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω, permitto, θεάω ſpecto, κοπάω laboro. Item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante αω, modò immediate præcedat vocalis non conſona: ut περάω tranſeo, γελάω rideo: & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante αω etiam præcedente conſona, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, præt-

præteritum in ακα. Hæc tamen καίω vel κάω, uro; & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodò præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δρέπω, δρεπῶ, ἔδρεπον, δέδρεπα, *ſono.*

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis, omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione {εε, εο,} contrahitur in {ει. ου.}

Si vocalis longa, aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άειν *in* ᾶν, *ut* ὁράεις, ὁρᾶς· ὁράει, ὁρᾶ· ὁράειν, ὁρᾶν· & *Attici in his quatuor,* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, νῇς, νῇ, *eſurio:* διψῶ, ᾗς, ᾗ, *ſitio:* κεκῶμαι, κεκῇ, κεκῆται, κεκῆσθαι, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poeta

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut καρηκομῶντες, καρηκομόωντες, *à* καρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut τιμάασθαι pro τιμᾶσθαι.

In tertia conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ου, vel ο sequitur ο, fit contractio in ῦ.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in infinitivo, qui contrahitur in ῦν, ut χρυσόειν χρυσῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, ῦ	έε, εῖ	έου, ῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άου, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ῦ		όο, ῦ	όε, ῦ	όου, ῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ		έο, ῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων

Imperativus.

Imperativus.

	Sing.		Dual.			Plural	
1	ποιεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	άέ, ά, τω	άέ, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσε, ε	οέ, ό	όε, ῶ	οέ, ό		όε, ῶ	οέ, ό

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	τλω		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῶ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον			άοι, ῷ μεν	άοι, ῶ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ			όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έης, ῆς	έη, ῆ	έη, ῆ	τον	τον	έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άης, ᾷς	άη, ᾷ	άη, ᾶ, τον			άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όη, ῶ			όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάδν, βοᾶν. 3 χρυσόδν, χρυσοῦν.

Part. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσδν. 2 βοήσδν. 3 χρυσώσδν.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έον ☉, ῦν ☉	ποιέυσα, ῦσα	εύσης, ύσης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άον ☉, ῶν ☉	βοάυσα, ῶσα	αύσης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όον ☉, ῦν ☉	χρυσόυσα, ῦσα	ούσης, ύσης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	έό ύμεθον	έε εῖ	έο ύ	έε εῖ	έον ῦν
2	βοάο, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ ται	ᾰό ώμεθον	άε ᾶ, θον	ᾰό ώμεθα	άε ᾶ, θε	άον ῶν, ϑ.
3	χρυσόο, ῦ	όη, οῖ	όε, ῦ	οό ύμεθον	όε ῦ	όο ύ	όε ῦ	όον ῦν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιέο, ὑ	ἐέη, ῆν	ἐέε, εῖν	ἐό	ὑ	ἐέ εῖν		ἐό	ὑ	ἐέ εῖν	ἐον	ῦν
2	ἐβοάο, ᾶ, μαι	ἀάη, ᾶν	ἀάε, ᾶν το	ᾰά	ᾶ, μεθον	ἀάε ᾶ, θον	θην	ᾰά	ᾶ, μεθα	ἀάε ᾶ, θε	ἀον	ῶν το.

Perfect. Aor. α. Fut. α. Paulò post.

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò poſt.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχεύσωμαι	3	ἐχευσάθην	3	χευσωθήσομαι	3	κεχευσώσομαι	

Imperativus Præſens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, ῶ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάω, ῶ	αέ, ά, άτω	άε, ᾶ, άτην	αέ, ά, άτων	άε, ᾶ, άτε	αέ, ά, άτωσαν.
3	χευσόω, ῶ	οέ, ώ	όε, ῶ	οέ, ώ	όε, ῶ	οέ, ώ

Optativus Præſens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ		έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	έοί οί	έοι οῖ	έοι οῖν
2	βοαοί, ῴ μιν	άοι ῷ, ο		άοι ῷ, το	ῴμεθον	άοι ῷ, ατον	ῴ, ατω	άοί ῴμεθα	άοι ῷ, ατε	άοι ῷν, το
3	χευσοί, οί	όοι οῖ		όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	όοι οί	όοι οῖ	όοι οῖν

Grammaticæ.

Perfectum optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμεθον	οιῆσθον	οιήσθην	οιῆμεν	οιῆτε	οιῆν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οῆτο	οήμεθον	οῆσθον	οήσθην	οήμεθα	οῆσθε	οῆν, το
3	κεχρυσῴμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ	ώμεθον ῆ		ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον ᾶ, σθον, σθον		ώμεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῷ	ώμεθον ῶ		ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Participia

Infinitivus.

Præs. 1 ποιέειν, εῖν 2 βοάειν, ᾶν 3 χρυσόειν, οῦν

Perfect. 1 πεποιῆσθαι 2 βεβοῆσθαι 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

Præsens	1 ποιεόμενος ούσ	μενος	μένη, μενον.
	2 βοαόμενος ώ	μενος	
	3 χρυσοόμενος ούσ	μενος	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

έω	ut à	θέω τίθημι, pono
άω		στάω, ἵστημι, statuo,
όω		δόω, δίδωμι, do.
ύω		ζεύγνύω, ζεύγνυμι jungo.

Fiunt verba in μι
- mutando ω ultimam syllabam in μι.
- vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut θέω τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex
- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à ς, ut ςάω ἵςημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, ϐῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σϐῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.				Plural.	
1	τίθημι	ης	ησι	ετον				εῖ	
2	ἵςημι	ης	ησι	ατον	τον	μεν	τε	ᾶ	σι
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ῦ	
4	ζεύγνυμι	ις	υσι	υτον				ῦ	

Imper.

Imperfectum.

	Sing.	Dual.		Plural.
1	ἐπίθλω	ης η ε		
2	ἴςλω	ης η α		
3	ἐδί'δων	ως ω ο	τον, την	μὴν, τε, σαν.
4	ἐζά'ςυω	ις υ υ		

Perfectum.

1 τέθειχα pro τέθηκα, Bœoticè.

2 ἕςακα pro ἕςηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕςηκα præteriti Medii, ab ἐςήκω.

3 δέδωκα.

Pluſquam Perf.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἐςάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔςασα. 3 ἔδωκα:

Aoriſtus ϐ.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθλω	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτλω	εμὴν	ετε	εσαν
2	ἔςλω	ἔςης	ἔςη	ητον	ήτλω	ημὴν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότλω	ομὴν, οτε		οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθλω, ἔδων & λῶ à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1	πίθθι	ἔ			
2	ἴςαθι	α'	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
3	δίδοθι	ό			
4	ζά'γνυθι	ύ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. δός, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην			εἶ
2 ἱςαίην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &	αἶ, εν.
3 διδοίην			οἶ

Aoristus β.

1 θείην. 2 ἱςαίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ			ῇ
2 ἱςῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον,	ῶμεν	ᾷ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ			ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱςάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνῦναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 ςῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.			Aor. β,
1 τιθεὶς	εῖσα	ὲν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱςὰς	ᾶσα	ὰν	2 ςὰς, ςᾶσα, ςάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζεύγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεμαι			
2 ἵςαμαι	σαι, ται	μεθον, θον, θον	μεθα, θε, νται.
3 δίδομαι			
4 ζεύγνυμαι			

Imper-

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπιθέμην			
2 ἱσάμην	σο, το	μὶθον, σθον, σθην	μὶθα, σθε, ντο.
3 ἐδιδόμην			
4 ἐζευγνύμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι.	2 ἵσαμαι.	3 δέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐτεθείμην.	2 ἐσάμην.	3 ἐδεδόμην.

Aor α.

1 ἐτέθην.	2 ἐσάθην.	3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι.	2 σασθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò poſt Futurum.

1 τεθείσομαι.	2 ἐσάσομαι.	3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθεσο			
2 ἵσασο	σω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο			
4 ζεύγνυσο			

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πιθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖ, ο, το	μὶθον, σθον, σθην	μὶθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖ, ο, το	μὶθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῇ, ῇ		
2 ἱστῶ μαι	ᾷ, ᾷ ται	ώμεθον, ᾶον, ᾶον,	μεθα, ᾶε, ν
3 διδῶ	ῷ, ῷ		

Perfectum.

1 τεθῶ	ῇ, ῇ	ῆ ᾶον	ῆ ᾶε
2 ἑστῶ μαι	ᾷ, ᾷ ται	ώμεθον, ᾶ ᾶον, ᾶον	ώμεθα, ᾶ ᾶε, ῶν
3 δεδῶ	ῷ, ῷ	ῶ ᾶον	ῶ ᾶε

Infinitivus.	*Participium.*	
	Præsens.	
1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστάμην, σο, το	μεθον, ᾶον, ᾶην	μεθα, ᾶε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural
1 θέ		
2 στά σο, ᾶω	ᾶον, ᾶων	ᾶε, ᾶωσαν.
3 δό		

In Optativo.

Aoristus ϛ.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θεί εῖ		
2 ςαί, μην, αῖ, ο, το	μῦθον, σθον, σθην	μῦθα, σθε, ντο.
3 δοί οῖ		

In Subjunctivo

Aoristus secundus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θῶ ῇ, ῇ		
2 ςῶ, μαι, ᾷ, ᾷ, ται	ώμῦθον, σθον, σθον	ώμῦθα, σθε, ῶνται
3 δῶ ῷ, ῷ		

In Infinitivo. *Participia*

Aor. ϛ.		Aor. β.
1 θέ	1 θέ	
2 ςά σθς	2 ςά	μενος, μένη, μενον.
3 δό	3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην, sed ἵςημι, ἵςην.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν. ἐτίθεες, ἐτίθεις. ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵςα, δίδου, pro τίθετι, ἵςαθι, δίδοθι.

Aoristus secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην, sed ἵςην, ἔςην,

ἔστην, quod ut præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum, & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum.		*Indicativus.*
Sing.	Dual.	Plural.
Præs. εἰμὶ, εἶς vel, εἶ, ὀστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
ἐμμὶ D ἔῃ, ἔει A. ἐντὶ D		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι
ἦμι Æ. ἐσσὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι Æ.
		εἰμὲν P. ἐντὶ D.

Imp. ἦν, ἦς, ἦ, ἦν At.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἔα I. ἦσθα Æ.	ἦστον, ἤστην	ἦμες D. ἔσαν.
ἦ A. ἔησθα P	Pleon, Pleon.	Systol.
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔσσαν.
ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔστον ἔστην	ἦν Sync.
ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον
εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
ἤην A ἔεις I. ἤην P.		

Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην ‖ ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο		
Fut ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται ‖ ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον ‖ όμεθα, εσθε, ον		
ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P.		ἔσσον P.
ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.		
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.		
ἔσεαι I. ἐσσεῖται P.		
ἔσσεαι P.		

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω	ἔστον, ἔστων ‖ ἔστε, ἔστωσαν.
ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P.	ἔστων
εἶ Cras. Po. ἤτω D.	Attica

Optat.

Optativus.

Præſ. εἶην, εἴης, εἴη ‖ εἴητον, εἰήτην ‖ εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P‖ ‖εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦς, ἦ | ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἰω P. εἰῃς P. εἰῃ P. | εἴητον p.&c. | εἰωμεν p. εἴητε p. εἴωσι AI
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. | ἔητον I. &c. | εἰομεν Syſt. εἴωσι P.
ἤωδα Æ. ἦσι I. | | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔησι I. | | ὦμες D.

Infinitivus. *Farticipium.*

Præſ. ἔειν. Com. Fut. ἔσεσθαι. Præſ. ὤν, ἔσα, ὄν F. ἐσόμενος P.
ἔμεν I. ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμενος P.
ἦμεν & ἦμες D. εἰς Æ. ἔασα D. εἶσα Æ.
ἔμεναι A. ἔν Æ.
ἐμμεναι Æ.
εἰμεναι P.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel ε἖, εἶσι. ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶδα Æ. ἴμες D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν & ἤκειν Att. Aoriſt α. εἶσα inuſitatus unde 3 Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3. plural. inde verò ἦσαν & ἔϊσαν, Poet.
Per med. εἶα, εἶαι, εἶε ‖εἴαλον, εἴαλον. ‖ εἴαμεν, εἴαλε, εἴασι.
ἦα, ἦαι, ἦε, &c.
ἴϊα, ἴϊαι, ἴϊε I.
Pluſq. ἤειν, ἤεις, ἤει ‖ ἤειλον, ἠείλην. ‖ ἤειμεν, ἤειλε, ἤεσαν
ἦεα I ἦμεν, ἦτε, ἦεσαν At.
Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴλον, ἰάτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ἴσον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperat

Imperativus.

Præs. Ιθι vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωσαν.
Aor. β. ἴε & Cras. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δίει exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ιναι vel εἶ) & ἰέναι in compositis.
Ιμεν I. Ιμεναι D A.
Ιεμεν I. Ιέμεναι A & D.
Ιημι, vado; Eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subj. ἀπιέναι in Infinit.

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐὼν.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι ἱέασι I. ἱᾶσι A.
Imper. Ιὴν, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν ἵεν B.
Ιεον, ἵου, ἵεις, ἵει, contracta
Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.
Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα. Att.
Aor. β. Ην, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ιείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ιῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. β. ὦ, ἧς, ἧ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. & P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infiniti

Infinitivus.

Præſ. Ιέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. β. εἶναι.
Ιέμεναι D. ἕμεναι A.D.
Ιεμεν I. ἕμεν. I.

Participium.

Præſ. Ιεὶς, ἱεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκὸς, ῦα, ός. Aor. β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ιεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ιέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται, εἵμεθον, εἷσθον, σθον, εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται
ἕται ἕωνται A.
Pluſq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο, *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι. ‖Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι‖Aor. α. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο, & οὗ, ἕτο.
Imperativus. *Optativus.*
Præſ. Εσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οὗ A.
Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*
Præſ. Εὰν, ὦμαι, ᾖ, ἦται
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ιημι, Concupiſco.

Eandem habet inflexionem, præterquam quòd format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται‖ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον‖ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται I.
ἥαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧτο ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην‖ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧστο ἕατο Ion
ἥατο & εἵατο P.
Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι *Participium* ἥμεν

Κάθημαι, inde Compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμ
κάθηαι I. καθῆτο & καθ
κάθῃ, A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο Systol. Att.

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. || μεθον, σθον, σθον. || μεθα, σθε, κεῖν
κέαται I κείαται

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σε
3 Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι
κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs.	ἴσημι, ἴσης, ἴσησι ἴσαμι D. ἴσατι D	ἴσατον, ἴσατον ἴστον, Sync.	ἴσαμεν, ἴσατε. ἴσ ἴσμεν Sync. ἴδμε
Imp.	ἴσην, ἴσης, ἴση.	ἴσατον, ἰσάτην	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσα ἴσαν Sy

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰσάτω. || ἴσατον, ἰσάτων. || ἴσατε, ἰσάτω
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰσάναι, ἰσάμεναι, & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sy
Participium ἴσας, ἴσασα, ἴσ

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἴσταμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσταμαι, σαι, &
ἐπίστῃ A. ἐπίσται

Imper. ἰστάμην, ἴστασο, ἴσταλο. Comp. ἐπιστάμην, ἐπίστασο, α
ἠπίσταμην A. ἐπίσταο I. & ἐπίστω

Imperativ

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίσταο Io. ἐπίστω At.

Infinitivus.

Ἵστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. Part. ἐπιστάμενος.

Εἷμαι, Indutus sum, ab Εω.

Perfect. Εἷμαι, εἷσαι & ἕσσαι P. εἷται & εἷσται. Tertia p. εἵαται Particip. εἱμένος.
Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσσο, εἷτο & ἕιστο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.
Aor. α. act. Εἷσα, εἷσας, ἕισε.
P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.
Infinitivus. Εἷσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.
Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. Part. Εσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens.	Φημὶ, φὴς, φησὶ, Φαμὶ D. φατὶ D	φατὸν, φατὸν	φαμὲν, φατὲ, φασί. φαντὶ & φατὶ D.
Imperf.	Εφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, τὴν,	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν
Aor. β.	Εφην, ἔφης, ἔφη, φῆσθα Æ.	ἔφητον, τὴν,	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν ἔφαν & φὰν B.

Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ P.
Futurum. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Fut. α. φησοίμην.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῆς, φῆ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι est apparuisse.
Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens Φάμαι. Imperf ἐφάμην. *Participium* φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti Passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, Poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides
    - τις, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τρια, ὀρχήστρια, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τηριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - εις, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς candidus, à λεύσσω, video, & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ανήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε convenieba
Αρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placu
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε opo

tuit. Infin. Δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἔδοκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε, curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε, curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη, sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Fut. ἀποχρήσει sufficiet. aor. 1. ἀπέχρησε, suffecit. Inf. ἀπόχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, συμβέβηκται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à πρατίω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω, gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω, præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· έθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Εἰνω hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdissyllaba, facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στρεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purū desinunt, præcedente υ diphthongo, ut ἀΐσσω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut στένδω, μέλδω.

Item in έω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελεῖω ἐβλαδον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω. à βρόω, βρόσω, βρωσείω· ὄπω, ὀπάω, ὀπείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentia connotant: edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Si quæ propter consonantem aliquam iniectam ε mutârunt in ι· ut ὀφόω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκ]ω· ἐνέπω, ἐνίσπω, γίνομαι, γί]νομαι· at ἔπω, ἔσπω, ἔπομαι, ἔσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἔσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμην pro ἐσπόμην.

Verba Anomala.

A

Miror Αγαμαι, futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aorist. ἠγάσθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago Αγω, futurum ἄξω, præteritum ἦχα, Atticè ἀ]ήχα, Aoristus 2. ἦγον, Atticè, ἤγαγον.

Sicco Αζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango Αγνυμι, futur. ἄξω, præt. ἦχα, Atticè: ἀγήοχα, Aorist. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγμαι inusitatum, unde ἔαγα, Atticè: & κατέαγα.

Dico Αγορεύω, fut. ἀγορεύσω, Aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Αδω, futurum ᾄσω, Aoristus 1. ᾆσα. Αδω placeo, præt. med. ᾆδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aorist. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρῶμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aorist. 1. ἡρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusitat.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med ἠσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθῶμαι, inusit.

Arceo Αλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Αλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, Aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Αλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων. Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλούς, τὸ ἁλόν]ω.

Consumo Αναλίσκω, futur. ἀναλώσω, præteritum ἀνήλωκα & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, futur. ἀμφιέσω; præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Αναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aoriſt. 1. ἀνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθω.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inuſitato.

Odio ſum Απεχθάνομαι, futur. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aoriſt. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι, ἔσμαι, inuſitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἐμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo Απαμερῶ, ῶ, aoriſt. 1, ἀπημέρᾳ.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.

Ægrè fero Αχθομαι, futur. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αὐξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ἠύξησα.

Triſtor Αχω, prat. ἤκαχε.

B

Mitto. Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aoriſt. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aoriſt. 2. ἔβην. à βῆμι inuſit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aoriſt. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὼς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω; fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βράσω.

Γ

(orem
Duco ux- Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.
Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor Γήθω, f. γήσω, pr. m. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γηθήσω.
Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηρέω, γηρῶ.
Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med ἐγενόμην, à γένομαι inusit. pr. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.
cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶ, undè & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωσα, per Metath. Eustath.
Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio. Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.
Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω præt. δέδασμαι, & δεδάϊσμαι, aor. 2. ἐδάϊν.
Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut δήξω, aor. 2. ἔδακον à δήκω.
Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, imperf. ἔδει vel ἐδέει, Infinit. δεῖν.
Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα. med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, à δέδιμι.
Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην à δεέομαι, δεῶμαι.
Suſcipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. paſſ. δέδημαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.
Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1. δέδρακα & ἀπέδρακα.
Exiſtimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Faci

Facio
Subec
Poſſun
Sino
Cucur
Edo
Volo
Solit°
Excit
Infun
Pollic
Scio
Dixi
Abigo
Venio
Opere
Facio
Facio
Dico

Facio Δράω, ῶ, futur. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυώω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, Aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν & ἀνέδυν.

Poſſum Δυήσομαι, δυήσασαι, & δυώμην, imperf. ἐδυνάμην, Attic ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, Aoriſt. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, Aor 1. εἴασα.

Cucurri Εδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, Aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Εδω vel ἐδίω, præt ἐδήδοκα.

Volo Εθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solit° ſum Εθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα, per pleonaſm. ω.

Excito Εγείρω, fut. ἐγερῶ, Aoriſt. 1. ἤγειρα.

Infundo Εγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, Aor. 1. ἐνέχεα & ἐνέχευα Æolicè.

Polliceor Εγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, Aoriſt. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἰδω, fut. εἴσω & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, Aor. 2. ἔιδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. infini. εἰδέναι, participip. εἰδὼς pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, Aoriſt. 1. & εἶπον, Aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαυνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, Aoriſt. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, Aor. 1. ἠλάθην, participip ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι vel ἐλεύθω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα, Aor. 2. ἦλυθον & ἧλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, Aoriſt. 1. εἰργάσθην, futur. 1. medium ἐργάσομαι, Aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Εργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα, pluſq. ἐόργειν.

Facio Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω

Dico Ερέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

pass. εἴρημαι, aoristus 1 passiv. ἐρρήθην, particip. ῥηθείς, imperfectum activum, εἶρον.

Interrogo Ἐρωμαι, fut. ἐρήσομαι, Aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Ἐμμορα, præterit med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἴω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἷα, pluſq. ᾔειν.

Speravi Ἐολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, Aoriſt. 2. ἔυρον ab ἐυρέω, ἐυρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aoriſt. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inuſit. imperfect. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. fing. ζῆ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, Aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, Aor. 1. ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, aoriſt. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, Aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perfect. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνειγα & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P: pro τεθνηκὼς, Infinit. τεθνάναι, Aor. 2. ἔθανον.

Pervenio.

I

Pervenio. Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, Aor. 2. ἰκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo. Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo. Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, prær. πέπταμαι, Aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, particip. πτάμενος.

Eundum. Ιτέον, & Pleonasmo ἰπτέον, ab εἶμι, vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo. Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo. Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto. Καθίημι, Aor. 1. καθῆκα.

Purgo. Καθαίρω, Aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco. Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync pro κεκάληκα.

Laboro. Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, Aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo. Κείρω, fut. κερῶ, Aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo. Κερανnύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κρᾶσω, perf. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango. Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, Aor. 1 ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, Aorist. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aorist. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι à κλύω, futur. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aorist. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς, κλύτος.

Saturo. Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορεσμαι.

Clamo. Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aorist. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγμαι.

Suspendo.

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμαμαι, pass. κεκρέμασμαι

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω

Abscondo Κρύπτω, fut κρύψω, perfect. κέκρυφα, aor 2 ἔκρυβον, pass ἐκρύβην

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aorist 1. ἔκυρσα, particip κύρσας. Æolica sunt: est quoq; κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, infinit. κυρῆσαι

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, pers. med. λέλογχα, quasi à λέσχω, præt. act. λέλαχα Atticè εἴληχα, aor. 2 ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2 ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perfect. med. λέλησμαι, aor. 2 ἔλαθον, perfect. pass. λέλησμαι, aor. 2 med ἐλαθόμην

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2 ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι, à μαχέομαι inusitat. aor. med. ἐμαχεσάμην

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aorist. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, plusquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα à μενέω, inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.

Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.

Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.

Eo Οἴχομαι fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἶομαι & οἶμαι, ὄιει, ὄιεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Juro Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, futur. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ὀμόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ἄφελον, Sync. ὦφλον.

Inquino Ὀνόω, fut. ὀνόσω.

Perdo, vel Ὀλλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὄλα, Attic. ὄλωλα,

Pereo Aorist. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.

Video Ὁράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo Ὄρω, fut, ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρμαι, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut πείσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον, à πήθω.

Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor Πέρθω, aorist. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.

Sum vel fio Πέλω, verbum poëticum, imperf. ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras, tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται.

Extendo Πετάννύω, fut. πετάσω, præter. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπακα, unde pass. præt. πέπαμαι à πατάω, inusit.

Coquo Πέπω, fut. πέψω, à verbo poëtico πέπω.

Figo Πήγνυμι & πηγύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγλην πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι à πόω, πῶμι inusitato, Aor. 2. ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, Aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, Aor. 2 ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πιπράσκω, fut. πράσω, præt. πέπρακα: nam πραίνω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aorist. 1 med. προϊκάμην.

Volo Πτάω, aorist 1 med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aorist. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio. Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, Aor. 1 ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aorist. 2. pass. ἐρρύην à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aorist. 2. pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἔρρωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. 1. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην à σβῆμι inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, pass. σεύομαι, præt. ἔσυμαι, Aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. ἐσάπην.

Vello. Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

Scillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1 ἐστόρεσα à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præter τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ & τμήξω, à τμήγω, aor. 2. ἔταμον

Fabrico Τεύχω, aor. 2 ἔτυχον.

liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκω, fut. τέξω, aor. 1 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐπίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aoristus. 2 ἔτλων à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφων.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα, à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω. ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα, à τυχάω, aoristus 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Υει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσεν.

Sustineo Υπέχω, fut. ὑποξέω, præt. ὑποκέκηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Υπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑποκέκημαι. aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito Υπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperf. ἔφασκον, cæteris caret.

Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.

Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ἔμαι, præt. med. πέφευγα, Aorist. 2. ἔφυγον.

Aio Φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφλω, Infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθλω, à φθῆμι, participium φθάς.

Tabesco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.

Corrüpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.

Cruento φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.

Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.

Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφων à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, futur. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχάρλω.

Sævio Χαλεπαίνω, futur. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.

Dehisco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχλωα, aorist. 2. ἔχανον à χαίνω

Fundo Χέω, fut. χεύσω à χύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.

Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut χρώσω, præt. pass. κέχρωσμαι.

Fundo Χυίω, à χύω, fut. χύσω.

Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω, à χώω inusitato.

Ω

Pello Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aor. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.

Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.

Concitavi Ωρσα ab ὀρόω, fut. ὀρόσω, aorist. 1. ὦρσα, et per Sync. ὧρσα. vel ὄρω, ὄρσω, ὧρσα, Æolicè.

ADVER.

ADVERBIUM.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν, nunc, τότε tunc: aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græcè, ῥωμαϊϛὶ Latinè: item in δον, ut κυνηδὸν, caninè: in ην, ut κρύβδην ſecretò: in ει, ut πανσυδεὶ, omninò, prorſus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè: τῶν ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porro δε, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, notæ ſunt ad locum; θεν, θε, de lōco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubiq;, ubivis, ἀεὶ, ἐει, ἀγα, βει, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent ſignificata, ut δῆλος manifeſtus, ἀείδηλος vel ἐείδηλος valdè manifeſtus: νη & νε in compoſitione privāt, ἀ facilitatem, δυς difficultatem ſeu malignitatem indicat.

Αλφα in compoſitis privat, conjungit & auget, ut χάεις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες, omnes ſimul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia ſæpe adverbiaſcunt.

CONJVNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ, & τε, que, ἠδὲ, poëticè atque, καὶ μέντοι, atque; καὶ μὴν καὶ, quinetiam; καίτοι καὶ, atque adeo; καὶ γὰρ αὖ, rurſus etiam; ἠμὲν, ἠδὲ, poëticè tum tum.

Connexivæ ſeu conditionales: εἰ cum compoſ. ἐὰν, ἄν, οὖν, κε, ſi; ἐπεὶ, εἰδὴ, εἰδήπερ, ſiquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, ſi, cum, poſtquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, niſi. εἰδὲ μὴ, ſin minus, alioqui; εἰ γοῦν, ſi ſaltem, εἰ δ' ἄρα, ſin verò.

Diſcretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, ſed, verùm: μέτοι, ſanè, ſed; μέτοιπου, μέτοιγε, nimirum, tamen: δέγε, δέπου, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adverſativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etſi.

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, ſed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, ſed, quanquam.

Disjun-

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enim verò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, post quam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëtice; ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοι γαρουῶ, οὔκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, idcirco, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent, ῥα, θεν, νυ, που, τοι, περ, πω, ἀρ, κὰν, &c.

PRÆPOSITIO:

Præpositiones sunt octodecim:

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ἐξ, ex, ante consonantem, ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & persona: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καταιρέιον εἶπε, *Sæpè etiam ſtultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo ſingulari, aliquando etiam maſculina & fœminina: τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *pecuniæ obediunt omnia.*

Ἀμφω & δύω, quamvis dualia, ſæpè junguntur plurali. *Ariſtoph.* Ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν. *ex utriſq; falſis.* *Iſoc.* δύω ποιεῖ καιρὸς τὸν λέγειν, *duo loquendi tempora conſtituit.*

Regula.

Genitivus per Antiptoſin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἰ δέ μοι τότε γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Subſtantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Subſtantivo caſu, genere, & numero conſentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus eſt commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec caſu, nec genere, nec numero conſentit: ut κόσμιος γυνὴ, *ornata mulier.* Ἱππότα Νέστωρ, *eques Neſtor.*

Obſervatio.

Adjectiva compoſita & derivata in ος deſinentia, ferè communiter accipiuntur: ut πρωεία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injuſtitiæ comes eſt.*

Adjectiva ſæpè permutant ſuum Subſtantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τ' ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis; ut μάγος τέχνη, *ars magica*; τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat, genere, numero, & persona: ut χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣν μετιμᾶτε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis; Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς, εἰς ᾅδου, *ad inferos*; subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.* Genitivus per se positus est abominantis; ut τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm* τὰ ἀρχαῖα *olim* μέτρια *mediocriter*, ἀλυπώτατα *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivū adsciscunt; ut δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πράξεων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa & numeralia. Item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm, genitivum

vum adſciſcunt: ut τὸ πολυπραγμοσύνης ἀδὲν κενεώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium:* Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt; ut φίλος σοι, *amicus tibi;* ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: ut ζωίδιος ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur χώρα, accuſativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος, *Romanus patria.* Theog. οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut πατρός μου pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut ταὐτά τοι, ταὐτὸ ἄρα, *proinde;* ταύτῃ, *hoc pacto;* ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κυρέω, *ſum.* Item verba vocandi paſſiva, & verba geſtus, utrinque nominativum expetunt: Κακῶν ἔπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo : ut Σωκράτης τυγχάνων ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut Κροῖσός ἐστι τοῦ πλουσίου, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent : ut τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ δικάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt, ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis, ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significa-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰᾶσθαι, καὶ γέροντα νουθετεῖν ἴσον ἐστί, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ὑπολείπει μοι καὶ μὲ τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει τοῦ τῆς πόλεως, καὶ τῆς πόλεως, *præest civitati*; λοιδορῶ σοι καὶ σέ, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*, cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ ἀπὸ, ἐκ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεπίνται μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ ὁ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem: ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ, *liberor à te*, sic τελῶ *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναγνώσσω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρέπει, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & supinis usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo, ut λέγειν ἀγαθὸς *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*: πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum, vel oratu*, ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*

Cum significatur necessitas utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumq; dativum vel accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpè regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum, ut ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum, ut τόξων εὖ εἰδὼς pro εἰδήμων, *arcuum peritus*

Nonnunquam participia vice Verbi infiniti ponuntur, plerumq; verò in verbis perseverandi & desistendi, ut ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera te amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος, Ιησοῦς, *Dominus ille Iesus*.
- Demonstrando; ut ὁ ποιητὴς, id est *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut τὰ ἔξω, *externa*, οἱ πέλας, *vicini*, τῷ πλησίον, *vicino*;

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum, ut οἱ περὶ ἱερεῖς, *sacerdotes*, οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*: οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunq; dictionibus τετχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος: τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*: εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissime in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεττανίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*: Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῆ, ut πανταχοῦ *ubique*, πανταχῆ *ubivis*
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum: ut οἴκαδε, *Domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis genitivum post se recipiunt.

Ἄμα & ὁμῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: *μὰ Δία, non per Iovem: νὴ Δία, ita per Iovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo: & est admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: τῆ τύχης pro ὦ τῆ τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὔπω ante consonantes, οὔτως & οὔτωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφελον seu ὄφελον, & Aor. 2. ἄφελον sive ὄφελον sequente Infinitivo, ut ἤλυθες ἐς πολέμιε, ὡς ὤφελες αὖθι ὀλέσθαι. *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu, gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅπως subjunctivo, ὁπότεραν Optativo gaudet.

Regula.

Multa Adjectiva fœminina, adverbiorum naturam induunt, ut ἰδία, *privatè*: δημοσία, *publicè*: ficta ἀρχὴ & τῆ ἀρχῆ, *in principio vel prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφελον, ὅπως, ὅταν, ὁπότεραν, κἂν & ἂν pro *licet*; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Op

Ὅπ quòd gaudet indicativo, & aliquando optativo & subjunctivo, sic ὅτι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Ἐφ ᾧ ob quod, propter quod, indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi; cum accipitur { συνηπικῶς, omnibus modis inservit nisi imperativo. / Indefinitè, subjunctivo construitur, aliquando optativo.

Ἄν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequenti vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet: ἐξ ἀσχολίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget; ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*: ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum Dativo, ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit; ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ; *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ἐπισκόπου; *jurandi quoque est nota*, ut πρὸς χαρίτων, *per gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*, & *adversùm*, ut πρὸς Ρωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino*: *excellentiam*, παρὰ πάντων τυχάνει, *omnes excellit*. Contrarium, παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρά σε. *immorationem in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ *malæ moneta*, id est, *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoque παράνομος, *iniquus* Et *prope*, παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per*, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poëticè cum dativo

Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*; *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*. *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ. *suis viribus*

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per Deos*: *præ*, ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëtice *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos.*

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ πάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quæ ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo.* Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*; περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua*; *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me.*

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *sero*, ut ἐπιμυθέομαι, *post factum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro*, poëtice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσῆι, *pro Ulysse.*

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆ κεφαλῆς, *à capite* ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio.*

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo. Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor: Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ἀποτράφω *describo.*

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπε, *sub sinu: propter*, ὑπὸ αἰδῶς, *propter pudorem.*

Dativo *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia.*

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram.*

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam.*

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνε σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κάπων ὄρος κεῖται *supra bortos mons est.*

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἀνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum.*

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio.*

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρωνίης πέρι, *tonusq;* retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι, *inest, adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum, superest*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὰτ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπατέροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπους.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut μητρόκλονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Ai & oi diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι *domi, excipitur, nam* οἶκοι, *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus fit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœminini adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακάριος μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultimâ obliquorum, ut τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ σωτῆρος.

Acutus in penultima recti, transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti, permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultima, ut τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τῶν χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo; & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν ὄντος, ὄντι; *item genitivos,* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤσουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.

Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ; *Post præpositiones autem* ἕνεκα *vel* εἵνεκα, *& disjunctionem* ἢ *non inclinant.*

Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari

Adverbiis, ποτὲ, ποθὲ, που, πω, πως, πῃ, indefinitis, habētibus accentum in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habēt accentū, & non inclināt.*

Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones cū præcedens habet vel

- Acutū in pēultima, ut λόγος σου
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι

Verbum ἐστὶ

Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.

Amittit accentum post dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.

Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστί.

Inclinat accentum si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι, vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*, σμικρὸς *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὄρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱερὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut ἀρέμω pro ἀρησάμω, *inveni*; ἐγένατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερ pro ὁπότερ, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βειαρεί.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦδα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδω, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; θάλατα pro θάλασσα.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦ ταν, pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, *O amice* vel *amici*

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ω γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ γαθὲ, *O bone*, ὦ ναξ, *O rex*, ὦ νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, ἐΰφρων pro ἔυφρων

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem. { Derivatione. / Compositione.
Accentu. { Incremento.
Contractione. { Regulâ.
Dialecto. { Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Arat.

Ὡρῃ ἔαρος εἰῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.
Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτὸς δ' ἑλώρια τεῦχε κυσὶν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur nisi producatur licentia Poetica. Licentiâ enim cùm ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῶσα; cùm penultima naturâ longa accentum acutũ habeat, anceps quæ est in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ων purum, fœminium ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἰᾶται, ἐᾶτε.

Dialectus.

A { Dorieum natum ex η, longum est.
{ Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
{ Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἡ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*; νέκταρ, *nectar*; excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, πιτᾶνος, præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αις, brevis est, ut ναῦς *navis*, ναὸς, & nominibus quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

Incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.

Incrementum longū est in
- Fœmininis & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ις & ιψ, in quampluribus breve est, ut θεὶξ, τρὶχὸς, capillus; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος & pollubrum.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve est à
- Nominibus polysyllabis in υς, ὁ μῦς, mus, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος genu.
- Paroxytonis, oxytonis & circumflexis in ις & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis

Nomina in ων, quæ etiam in ις desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, Phorcys.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος Chalybs.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, gryps; γὺψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κείνω, judico, ἔκεινον; κεἰνομαι, ἐκεινόμην, κεινύμενος, syllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολυνῶ, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, γελάσα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubiq; ,& in singulari imperativi, ut ἵστην, ἵστάτω, ἵστασαν, ἔστασαν, ἵσταμαι, ἐστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, *Maeia.*

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*; ὁρμιὰ, *linea piscatoris.*

Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*

I breve est in
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut, ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in

ν in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ωών & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò facilius, quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item, μία, μοῖρα, πύλαι, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια, à verbis in δίω, ut σωφρονεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια,
- Polysyllaba in αια, ut στελωαία, cum Adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδέμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Ar finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυφαν, μέλαν.

Excipiuntur:
- Παῖν, nisi in compositis, nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valdè*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Ap finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, ἄυτὰρ, cæterùm, ἄφαρ.

Monosyllaba κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς, masculina, ut, ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

producuntur:
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὁτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδί pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῖν, & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστίν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiũtur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληῒς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

producuntur:
- Τὺ & adverbia fictitia, ὗ, ὗ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa; νῶϊ, *nunc*, μιῶϊ, &c.
- Dicatalecta quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ ις in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι ut ἐζεύγνυω.

Ῥ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In ις definentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς *gravis*, κορυὺς, *galea*.

Producuntur
- Κώμις, κώμυθ, *fascieulus*, ἄρχως, ἄγλις, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in ις, ut ζᾶγνύς.
- Quæ declinantur per θ purum, ut ἰλὺς, sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodāmodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his ἀδάνατθ, ὡριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicîda, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (id est, contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur: ut

Φαιήκων μηδ' ἔτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (id est terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes desiderantur, ut
Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι, Pindar.
Hypercatalexis (id est superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut Εν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut
οὐδ' ἀπίθησέ νιν ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentiũ, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdã habuerunt Poëtæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequẽtibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis cõprehendi vix possit, singularũ proprietates insigniores breviter propõere sufficiat

Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξωὴ pro σωὴ; ττ in θ, ut θάλαθθα pro θάλαττα; σ in ῥ, ut ἀῤῥλὼ pro ἀρσλω᾽, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*. ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρῦμαι pro ἀφαιρῦμαι: contractionibus prorsus abstinent & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α pro η, φάμα pro φήμη, *fama*. pro ε, ut πάζω pro πέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*. ϖρᾶτ☉ pro ϖρῶτ☉ *primus*. pro ει, ut κλᾳ̃δας pro κλεῖδας, *claves*. η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμιλῶ pro κοσμεῖν. ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*, & pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα, *propterea*. αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*. ἁ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλῦμαι, *saliam*. οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro ποτὲ & ὅτε, *aliquando*: & contra τ pro κ, ut τῆν☉ pro κεῖν☉, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρ☉ pro κόρ☉, *puellula*. & contra ο pro ω, ut ἔρ☉ pro ἔρως, *amor*. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, *bonas*.

Ex consonātibus ππ pro μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκ☉, *centō*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλ☉ pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἦλι☉ pro ἥλ☉;

ἥλιος atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω; χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiã dialectos commiscent; Homerus Ionicæ, qua maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus, in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.	Voc.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὴ.	τὼ,	τοῖν,	τώ.	οἱ.	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.

τοῖο Ion. & Att. τοῖϊν Ion. τοὶ Dor. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor. τὼς Dor.
τέο Poet.

Com.	ἡ,	τοῦ,	τῇ,	τὴν.	τὰ,	ταῖν,	τὰ.	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.

ἁ, τας, τᾷ, τᾶν, Dor. ταὶ, τᾶν, Dor.
τάων Æ. τῇς & τῇσι I.
ταῖσι A. I. Æ.

Com.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ	τὼ,	τοῖν,	τὼ,	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

τοῖο Ion. & Att. τοῖϊν Ion. τάων Æ. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.
τέο Poet.

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὃν	ὦ,	οἷν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.

ὃ P. ὅτου, ὅτῳ, A. ὁτέων, ὁτέοισι, Io.
ὅτευ D. ὅτεο, P.
ὁτέω, Ion.
ὅττεο, Æol.
τοῦ, τῷ, τὴ, I. D.

Com.	ἣ.	ἧς,	ᾗ,	ἣν.	ἃ,	αἷν.	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἃς.

τὴ, τῇ, τὴ, I.
ἃ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.

Prima

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ᾱ,	ᾳ,	ᾰν,	ᾰ,	α.	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
	ης,	ου,	ῃ,	ην,	η,							
	ης,	εω,	ῃ,	ην,	& εα			εων,	ης & ησι,	εας,	Ion.	
	ας,	ᾱ,	ᾳ,	ᾰν,					ᾶν,	ᾶσι.	Dor.	
	ᾱο Æ.								έων Æ.			

ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾰ,			ᾰν,	ᾰ,	ᾰ,	ᾰιν,	αι,	ῶν,	αις,	ας,	α.
	η,	ης,	ῃ,	ην,	η,							
	η,	ης,	ῃ,	ην.					έων,	ης & ησι.	I. P.	
	ᾰ,	ας,	ᾳ,	ᾰν.					ᾶν,	αισι	Dor.	
									έων,	Æ.		

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,	ος,	ῳ,	ον,	ε.	ω,	οιν,	οι,	ων,	οις,	ας,	οι.
	ον,				ον,			ᾰ,			ᾰ,	ᾰ.
	οιο, Ion.					οῖιν Poet.		οισι Ion.				
	ω Dor.							ως & ος Dor.				

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V
Com.	ως,	ω,	ῳ,	ων,	ως,	ω,	ῳν,	ῳ,	ῳν,	ως,	ως,	ϖ.
	ων,				ων,			ω			ω,	ῳ.
	ωο & ῳο, Poet.											

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾰ, ι, υ.											
	ω, ν, ρ, ος, ι, ᾰ,					ε, οιν,		ες, ων, σι, ας, ες,				
	ϭ, ξ, ψ,				ν,			ᾰ,		ξι,	ᾰ,	ᾰ.
										ψι.		
								εσι & εϭι, Poet.				

αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum:

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε.	εες. έων, εσι, εας, εες.
	ες, ους, ει, η, ες.	η, οῖν, η.	εις, ῶν, εις, εις.
	ος, ος, ος.		εα, εα, εα.
			η, η, η.

ευς Æ. & D. ιω At. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ις, ιος, ιϊ, ιν, ι.	ιε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ισι, ιας, ιες
Neu.	ι, ι, ι,		ια, ια, ια.

εος, εϊ, I. εως ει, A. εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ Poet. η, η, εις, εις, εις, A.

ι, Att. εως, εϊ, ει, ιε, η, έων, ιε, η, ια, ι, εα, η, ια, ι, ι, εα, εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, εα, εῦ.	έε, έοιν έε.	έες, έων, εῦσι, έας, έες.
	ει	ι	εῖς, εῖς, εῖς.

ευς, Æ. έως, At. εὺς, At.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ῆων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
εῖος, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσι, Poet.
ηος Æ. ειος Æ. ίος B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, όος, όϊ, όα, οῖ.	ω, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὺς, οί.
	ὼς, ῦς, οῖ, ὼ		

ῶς, Æ. ῶν, Æol. ες, *Metapl. apud Poet.*
ῦν. Ion.
ώ. At.

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ατος, ατι, ας, ας	ατε, άτοιν, ατε	ατα, άτων, ασι, ατα, ατα
	αϑ, αϊ, ως, ᾳ	αε, άοιν, αε, αα, άων, ᾳ, ῷν, α, α, ῶν	αα, αα. α, α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγώ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νώ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγώνγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμμες ἄμμες	ἀμέων ἀμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Æol.	ἐγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῷ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας
	Τύχα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τωὴ	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας.
		τεῦ							ὔμμι	
Ion.		σοῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας
		σέο								
Poët		σεῖο	τὴν, τεὶν		σφῶϊ.	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν	
		σέοθεν								
		σέθεν								

Com-

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. οι	Acc. ε	N. A. σφε	G. D. σφιν	Nom. σφεις	Gen. σφων	Dat. σφισι	Accuſ. σφας.
Dor.		ευ		* μιν vιν			σφες			ϕε
Æol.		ευ								
Ion.		εο		εε			σφεες	σφεων	σφιν	σφεας
Poët		εῖο εθεν εοθεν			σφωε σφεε	σφωϊν		σφεων	σφι σφιν	σφε

* μιν pro eius, ipſius, vel illius indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Grammatices.

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σόν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὃς	ἣ	ὅν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ἑοῦ & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut οὗτοσὶ, τουτοῖ, τουτονὶ, in neutro verò τουτοὶ, & sæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ, sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινοῖ, &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ἑοῦτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους, sic αὐτέη, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ; σεαυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες. ε	ετον, ἔτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento I & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ	ιεῖτον, ιεῖτον	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. Att. à verbis in ιζω, plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ coniugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτων.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε. I. P. Æ. αμες, Dor. ασκον, Ion		ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι. Dor. αν Bœ.
	αα, ααις, αε. άλον, άλον.		άαμεν, άλε, άασι. I. in quibuſd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	η, η, Att. & Dor.		ειμες, D. εσαν, A. & I.
	εα, εες, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futu. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι ουῶσι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
Aoriſt. β.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual	Plural.
Præſ. præ. Aor. ς. fut. & ς.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειαι, ειας, ειε		είαμεν, είατε, ειαν. Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual	Plural.
ω, ῃς. ῃ.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν, Perf. έναι. Aor. α. αι Aor. β. & Fut. β. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D έμεναι A. D
εν D. εν D.
έμμεναι P. *Participia.*

Præsens. ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, ῦα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ως, ῶσα, ως A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῦσα, ῦν.
αις, αισα, αιν Æ. έων, έουσα, έον I.

Aorist. β. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. || όμθον, εσθον, εσθον. || όμθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα D. I.
όμθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. || όμθον, εσθον, έσθην. || όμθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα D.
ου D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. β. ην, ης, η. || ητον ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.

pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται || όμθον, εσθον, εσθον. || όμθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται || μθον, θον, θον || μθα, θε, ται vel μένοι, εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.

Plusq. μην, σο, το || μθον, θον, θην || μθα, θε, το vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. || θητον, θήτην. || θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. ‖ θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. ‖ θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens. ου, έσθω. ‖ εσθον, έσθων. ‖ εσθε, έσθωσαν.
εο, Ion. έσθων, Att.
ευ, Dor. Cœtera tempora nulla Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.*

α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο ‖ οίμεθον, οισθον, σθην ‖ οίμεθα, σθε, οιντο
pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο I. & P.

Aor. α. είην, είης, είη. ‖ είητον, ήτην. ‖ είημεν, ητε, ησαν.
& β. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.
εῖμες, D.

Subjunctivus.

Præsens. ωμαι, ῃ, ηται. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.

Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες. Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aorist. α ά μην, ω, ατο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθην, . ‖ άμεθα, ασθε, αντο
αο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.

Aorist. β. όμην, ου, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.

Futur. α. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.
οῦμαι, ῇ, εῖται. D.
εῦμαι D. εαι. Ion.

Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται ‖ ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ούμεθα, εῖσθε. οῦνται
ηαι Ion.

Par. Fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος, D & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præs. 1. ἑω, ῶ, εῖς, εῖ: || εῖτον, εῖτον || ῦμεν, εῖτε, ῦσι.
Conjug εῦμες, D. εῦντι & ῦντι. D. εῦτι. Æ.
Præs. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, Do.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. || ῦτον, ῦτον, || ῦμεν, ῦτε, ῦσι.
ῦμες, ῦντι. D.
Imperf. 1. ουν, εις, ει. || εῖτον, εἴτην, οῦμεν, εῖτε, οῦν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εων, Do.
Imperf. 2. ων, ας, α. || ᾶτον, άτην. || ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ουν, ους, ου: || ῦτον, ούτην. || ῦμεν, ῦτε, ουν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω, || εῖτον, είτων, || εῖτε, είτωσαν.
ούντων, Att.
Præs. 2. α, άτω. || ᾶτον, άτων. || ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poet. άντων, Att.
Præs. 3. ου, ούτω. || ῦτον, ούτων. || ῦτε, ούτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οιήτην, οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præs. 2. ῷμι, ῷς, ῷ || ῷτον, ῴτην. || ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον ῳήτην, ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, Dor.
Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν. A.
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præs.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ.	‖ ᾶτον, ᾶτον.	‖ ῶμὲν, ᾶτε, ῶσι.
ῆς, ῆ.	ῆτον, ῆτον.	ῆτε, ῶνπι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ.	‖ ῶτον, ῶτον.	‖ ῶμὲν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμὲναι, At. ειν, Dor. ων & εις, Æol. ήμὲναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, ά̃μὲναι, At. ων, Dor. αις, Æol. άαν, Po. ήμὲναι, Po.
Præſ. 3 ῦν, ήμὲναι, At οῖς & οῖν, Æol. ευῶν, Dor. όμὲναι, Po.
Deſunt voces, Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι.	‖ ετον, ετον.	‖ εμὲν, ετε, ᾶσι.
conjug. ηπι, Dor.		έαμὲν, Ion. ένπι, Dor.
		έασι Ion.
	ηον, ηον,	ημὲν, ητε, ενσι. D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι,	‖ αον, αον.	‖ αμὲν, ατε, ᾶσι.
απι, D.		άνπι. D.
		έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι,	‖ οον, οον.	‖ ομὲν, οτε, οῦσι.
ωπι, D.		ωνπι D.
		όασι I.
Præſ. 4. υμι, ις, υσι.	‖ υον, υον.	‖ υμὲν, υτε, ῦσι.
		υνπι D.
		ύασι I.
Imperf. & ων, ης, η	‖ εον, έτων.	‖ εμὲν, ετε, εσαν.
Aor. 6. 1. εα I. εε I		εν B.
αν, ειις, ει.		
σκον, σκες, σκε P. & I.		
Imperf. & ων, ης, η.	‖ αον, άτων.	‖ αμὲν, ατε, ασαν.
Aor. 6. 2. ασκον σκες, σκε P & I.		αν B.
ων, ας, α. At.		
Imperf. & ων, ως, ω.	‖ οον, ότων.	‖ ομὲν, οτε, οσαν.
Aor. 6 3. σκον, σκες, σκε P. & I.		ον P.
αν, ας α.		
Imperf. & ων, ις, υ,	‖ υον, ύτων.	‖ υμὲν, υτε, υσαν.
Aor. 6. 4. υσκον &c. Ion.		

Perf. ἕςακα, ἕςαα I.
Aor. β. 2. ἔςην, ης, η. | ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
ςάσκον. I. ἕςαν B.
Fut. α. 2. ςήσω, ςασῶ D.

Imperativus:

Præs. 1. ετι vel εθι, vel ες, έτω. || ετον, έτων. || ετε, έτωσαν.
α. D.
η Æ. P
ει, ειτο A.
Præs. 2. αθι, άτω. || ατον, άτων. || ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præs. 3. οθι vel ος, ότω. || οτον, ότων. || οτε, ότωσαν.
ȣ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præs. 4. υθι, ύτω. || υτον, ύτων. || υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In. 1. είην, είης, είη. || είητον, ειήτην. || είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εῖμεν, εῖτε, εῖεν
In. 2. αίην, αίης, αίη. || αίητον, αιήτην. || αίημεν, αίητε, αίησαν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
In. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι Aorist. 2. 1. εῖναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs 2. άναι. Aorist. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑσαχέναι & ἑσάναι per Sync. Ion.
Præſ. 3. όναι. Aoriſt. 2. 3. ῦναι.
όμψαι A & D. όμψαι. A. D.
όμψ Ion. όμψ Ion.
Præſ. 4. ῦναι.
ύμψαι A. D.
ύμψ Ion.

Dialecti vocis paſſivæ verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, ε]αι.
conjug. ῃ Att.
εαι Ion.
Præſ. in 2. αμαι, ασαι, α]αι ‖ άμεθον, αθον, αθον ‖ άμθα, αθε, ανται.
conjug. ῃ Att. έα]αι I.
εαι I.
Imperf. 1. ἑμλω, εσο, ε]ο
ήμλω, &c. Æ. εο I.
ᾱ D.
ᾰ A.
Imperf. 2. άμλω, ασο, α]ο. 3 Plur. ἱσέα]ο I.
αο I.
ω A.
Imperf. 3. όμλω, οσο, ο]ο.
ᾰ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. έσο, έσθω. Præſ. in 2. ασο, άσθω.
ᾰ A. ω A.
εο I. αο I.
ᾱ D.
Præſ. in 3. οσο vel ᾰ Att. όσθω.
οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. 6. 1. ἑμλω, εσο, ετο. Aor. 6. 3. όμλω, οσο, ο]ο.
εο I. ᾰ A.
ᾰ A.
ᾱ D.
Fut. α. 2. σήσομαι, σασεῦμαι D. *Impera-*

Imperativus.

Aorist. ϐ. 1. εσο, έσθω. Aor. ϐ. 3. οσο, όσθω.
εο I. ου A.
ου A.
ευ D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet θεν & θε pro θεν & θε & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν retro; ϐαϐαιὰξ papæ, pro βαβαὶ; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hîc; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro ποτὲ, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μῶ, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὲ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, *si*; ἔμπροθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν; ἀπαὶ *pro* ἀπὸ; παραὶ *pro* παρὰ, καταὶ *pro* κατὰ, ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poëticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαϐάλλειν *pro* διαϐάλλειν, calumniare, *Æolicè*.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα *pro* οὐδαμῶς, nequaquam; ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut* κάρτα, admodum, ἀνακῶς sedulò, ἐπιστρεφέως dolosè, ἐκτοπείως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica*.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέτα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

Ἀ'ζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκαντος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω occurro, obvius fio.

Ἄβρα sive ἄβρεα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili

*Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγασὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicè.

ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

ἀγάπη, ἡ, charitas. dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἄγγελοι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuntio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

ἀγορὰ, ἡ, forum

ἀγυιὰς, ιᾶος, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκαὶ, ulnæ, plural. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem

Ἀγρεύω, immundus & sordidus sum.

Ἀγρὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna

*Ἀγὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.

ἀγείζο-

Ἀγρίζομαι, irritor.
ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
ἀγρηνὸν, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἀγχὶ sive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω, inusit. frango, rumpo.
ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus
ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἁδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
* Ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in Imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis
Ἀζηὸς, ἀϊζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.

Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηνάα, Minerv, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, ii.
Αἶ vel αἶ, hei, heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἷμος, dumus
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἶξ, caper.

Item

Item signum cœleste, avis.
Αἰόλος, varius, variegatus.
Αἰονάω. aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
Ἄρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo: etiam necto, copulo.
ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.
ἄρσιχος, loculus, arcula, crumena.
ἄρτος, panis, ex ἄιρω, offero.
* Αἶσα, parca, fatum, quasi, ἀεὶ οὖσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Ἀΐσσω, ruo, irruo, prosilio.
ἀΐττω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλος, iniquus, nefarius.
Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est.
Αἰχμὴ, ῆς, cuspis, mucro.

Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poet audio.
Ἄκατος, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, sano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies: summum incrementum.
Ἄκανθα, spina.
Ἄκανος & ἄκαινα, idem.
Ἄκανθος, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad speculum cum imagine sua, solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulatè recuso.
Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio. intelligo.
Ἄκρος summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όνος, jactator, gloriosus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus, & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλέω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, cave.

Ἀληθὴς, verus.

Ἀλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.

Ἄλις, satis, abundè.

Ἀλίσκω, capio.

Ἀλκὴ, robur, vires.

Ἀλλὰ, sed.

Ἄλλος, alius.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.

Ἁλάομαι, salio, salto.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, mare: ὁ Ἅλς, sal.

Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.

Ἁλύται, lictores.

Ἁλφω vel Ἀλφάνω, invenio.

Ἀλφος, albus.

Ἀλώπηξ, εκος, vulpes.

Ἅμα, simul, unà, cum.

Ἅμαξα, currus, plaustrum.

Ἀμάω, meto, ex quo, infinit voc. pass. ἀμᾶσθαι.

Ἄμη salix messoria, eriã ligo.

* Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæ ductus, sulcus, παρὰ τὸ ἅμην αἴρεσθαι, quod ligone fiat.

Ἁμαρτάνω, aberro, pecco; ex Ἀμαρτέω.

Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.

Ἀμέργω, exugo, ex quo Μόργνυμι & Ὁμόργνυμι, abstergo, exprimo.

Ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄμιλλα certamen, contentio.

Ἄμμος, ἡ, arena, Ψάμμος idem.

Ἀμνὸς, agnus.

Ἀμόργη, herba quædam purpurea.

Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.

Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

Ἄμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.

Ἀμυδρὸς, obscurus.

* Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.

Ἀμυνω, auxilior, defendo.

Ἀμφὶ circa.

Ἂν, si.

Ἀνὰ, per, cum.

* Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

* Ἄναξ Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. (spiro.

* Ἄνεμος, ventus, ab ἄω,

Ἀνθηρὸν, summitas, seu cacumen, & fluviorum labra, seu aggeres.

Ἀνήθω, quasi ἀναίθω, impu-

impudenter, licenter.
ἀνεύ, sine, absque.
ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.
ἀνέω, perpurgo.
ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quod citò crescat.
ἄνθραξ, carbo, hulcus.
ἀνθρήνη, crabro, vespa.
Ἄνθρωπος, homo ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, sano.
ἀντὰ, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
ἀντὶ, pro.
ἀντίος, adversus, ex adverso.
ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία sentina.
ἄντρον antrum.
ἄντυξ υγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia.
ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύττω, Orator. perficio, perago.
ἄνω, supra, sursum. (go
ἀνώγω, jubeo, suadeo, insti-
ἀξίνη ascia, securis.
ἄξιος, dignus.
ἄορ vel ἄορ, ρος, τὸ, ensis.
ἅπαξ, semel.
ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυράω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
*Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
*Ἀπεὶξ firmiter, à πείω.
Ἄρα, utique, profectò, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
*Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.
Ἄρης, Mars.
*Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.
Ἄραβος, strepitus.
Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω, ῥάσσω, idem & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης araneus.
Ἀργὸς, ὄ, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
*Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.
Ἄρδω, irrigo potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος,

*ʼΑρκ]Θ vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.

ʼΑρκυς, rete.

ʼΑρνέομαι, recuso, nego.

ʼΑρόω, ώσω, aro.

ʼΑρπη, falx.

ʼΑῤρίω, ἄρσιω, mas.

ʼΑρνυμαι, capio, recipio.

ʼΑρτηρία, spiritus semita, arteria.

ʼΑρτι, modò, paulò ante.

ʼΑρχὴ, principium, exordium.

ʽΥπάρχω, initium do, sum.

ʼΑρω, apto, congruo.

ʼΑρθρον, artus, articulus.

ʼΑρτάω, appendo, suspendo.

ʼΑρτΘ, integer, incolumis.

ʼΑρ]ώω & ἀρτύω, apparo, adorno.

ʼΑρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.

ʽΑρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.

ʼΑρωμα, adoramentum, aroma.

ʼΑσελγὴς, ές Θ, petulans, improbus.

ʼΑσις, ἴ, limus.

ʼΑσβολΘ, & ἀσβόλη, suligo.

ʼΑσκέω, exerceo.

ʼΑσκὸς, utris, saccus.

ʼΑσπάζομαι, amplector, amplexor.

ʼΑσπὶς, ίδ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.

ʼΑσπίζω, defendo.

*ʼΑστὴς, stella, quasi ἀεσ]Θ semper in motu.

ʼΑστυ, τὸ, urbs.

ʼΑσω]Θ, qui servari nequit.

ʼΑταλὸς, tener, de ætate.

ʼΑτάω, lædo, noceo.

ʼΑτάδα]Θ, improbus.

ʼΑτη, noxa, damnum, clades.

ʼΑτρεκὴς, verus, certus.

ʼΑ]Θ pro ἀά]Θ, insatiabilis.

ʼΑτύζω, terreo, & perturbo.

Αυ, rursus, retro.

ʼΑυγὴ, splendor, lux.

*ʼΑρτεμις, Diana, quasi ἀρα τέμνουσα, quia aera scindit.

ʼΑυχὴν, ένΘ, cervix.

ʼΑυω & ἀΰω, clamo.

ʼΑφελὴς, έΘ, simplex, integer.

ʼΑφύω, haurio.

ʼΑφρὸς, spuma.

ʼΑφροδίτη, Venus, quia e spuma nata.

ʼΑχλὺς, caligo.

ʼΑχΘ, τὸ, dolor, mœror.

ʼΑω, flo, spiro.

ʼΑυλὸς, tibia.

ʼΑυλὴ, area, locus aper

*ʼΑυω, flo, splendeo, fulg unde ἠὼς, aurora.

Bά

Βάζω, Poet. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βαίω, eo, gradior.
Πρόβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάσκαινω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαυνος, fornax, caminus.
Βάλλω, mulgeo, fugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βιβλόω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domus.
Βὴξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλωσὸς, cui membra sunt resoluta, propriè βραυλὸς, balbus, cui lingua, est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βυνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρόγχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βειθω, ingravesco, sum gravis.
* Βρστὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥότος, à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γέ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γλιῶ ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλαύκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμα, seu γλήμη, idē quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γενὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
*Γρῖπος & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω vel ἀγρεὺς, piscator.
Γράω, ἐσθίω, comedo.
Γρὺ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.
Γρυπός, qui naso, vel rostro est adunco.
*Γρώνη, taberna, ex γράω.
Γύα & γῦα, arvum, via, fossa.
Γῦον, membrum.
Γυόω, membra frango.
Γυὸς, claudus, mutilus.
Γύαλον, cavus.
Ἐγγύη, sponsio ex promisso.
*Ἔγγυος, præs.
Γυμνὸς, nudus.
*Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, curvus, rotundus.
Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.
Δαίω & δαίομαι, divido.
δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.
δαΐς, ίδος, ἡ, fax.
Δαίω, comburo, incendo.
Δάκνω, à δήκω, mordeo.
Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω ex quo δάμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.
Δάνος, τὸ, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, solum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δάρθανω, dormio, à δαρθῶ.
Δασὺς, densus, confitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ, autem, verò.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus.
Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.
Δεῖναι & δίναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico,
Δένδρον, arbor.
Δέννος, probrum, contumelia.
Δέρκω, video, aspicio.
Δέρας, τὸ, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo. madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δοχὴ, ἡ χῆ, capax. Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sanè: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δὴν, Δηρὸν, & Δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutum, victus
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio. dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίκερως, δίκερως, bifidus.
Δὶς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίφα siris
Δίω, Δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor, ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος ὁ, opinio: Δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράπω & Δράσσω, prehendo,
Δράω facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
Δρόω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ὁ, ros.
Δρῦς, ὑ, quercus.
Δυάομαι, possum.
Δυάω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

*Ε He, dolentis adverbium
*Ελεῖος, lamentatio, Elegiacum

legiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἑ, ſe, pronomen.
*Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω & ἐδήω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἕζω, ſedere facio.
ἵδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
*Ἐθλὸς, bonus, qui omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi. ἐαν᾽, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, oreus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκὼν, ὀνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo. non repugno.
Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἴλεω, verſo, volvo.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculū.
Εἶμὶ, ſum; Εἶμι, eo, & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία una; ἕν, unum.
*ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
ἐκτὸς, extra, exteriùs, extrinſecus.
ἔξω, extra, foràs.
Ἕκας, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ἡ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἔλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho.
ἕλωρ, ωρος, τό, captura.
ἑλώριον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
*Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo.
ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
*Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poët. in.
ἔνθα, hic.
ἔνδον, intus.
ἐντὸς, intus, intra.
*Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Ἔριος, lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἕνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ὅ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόσθω, concutio, agito.
Ἐξῆς, deinceps
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτηδὴς, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
*Ἐράω, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
ἀργαλέος, difficilis, molestus.
ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde ἔέργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐείκω, idem.
Ἐρέπω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.
Ἐρυθρος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω. irrito, lacesso.
Ἔρημος, ἡ, & ἐρήμη, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
*Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
*Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἐρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἐτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
*Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Ἐυ, benè, rectè.
*Ἐυθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, benè pono.
Ἐυθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Ἐυμαρὴς, έος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Ἐυνὴ, cubile.
Ἐυρίσκω, invenio.
Ἐυρὺς, latus, amplus.
Ἔυχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus, εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἐσχάρα, focus.
Ἔσχος, εος, τὸ, hasta.
Ἀέξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutus, pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZΑ'ω & Ζώω, vivo.
*Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ, *to ſeeth.*

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, tut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἢ vel, aut, ſive, an, quàm.

Ἦ, certè, profectò.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, & atque.

Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis.

Ἁδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἀδὼ, ſatio, expleo.

Ἡδὼ, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἔδνα ut Εἕδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos, unde ἄεδνος, id eſt, Ἀπροίκος, indotata.

Ἥθω, colo, per colum mitto, ſacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, *to ſtrain liquor.*

Ἥκω, venio.

Ἡκὴ, idem quod ἀκὴ, acies. ἥκιστος, minimus.

Ἠλιθία, fruſtra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

Ἥλιος, ſol: quaſi ἕλλος, clarus.

Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἡμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἠρέμα quietè.

Ἥρως, heros, ſemideus, ab ἀρετὴ, virtus

Ἥσσων, ἧσσον, minor uſitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἡσυχος, quietus.

Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.

Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θάδαρα,

ΘΑάσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsũ
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
*Θεὸς, ὁ καὶ ἡ. Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi consultor.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θέσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλις, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητος, ὁ, operarius.
Θύασος, chorus mulierum, Baccho, aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
* Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θράω, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρὰξ, θρὴξ, Poët. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω,

Θύω & θυύω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
*Ἐνιαυτὸς, tempus longum: annus qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
*Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
ἵημι, jaceo, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἴος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἐσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
*Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
*Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὺ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπτημι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἴπτω sive ἴπω, noceo, lædo.
ἴπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπύω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
*Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par
Ἥμισος, εος, ους, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, οῦ, malus navis.

Ἰσχις,

Ἰσχίς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἰτης, ου, temerarius, audax.
Ἰυγξ, mulier venefica.
Ἰσχυ, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis, & aquosa humiditas.

K

ΚΑ'ΚΟΝ, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάκη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίζω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Κάϊρος, licium
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κάλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
Καλὸς & κάλως, ω, vel ως, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inusit.

K

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, flacceso, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος, & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Καυθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.
Κάρηνον caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρηα, idem.
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, Nux, arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula; ὃ δὲ τὸ κάρα πάλλει, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id eſt, cum duobus oſſibus, quorum uni nomen eſt πῆχυς, alteri καρκίς.

Καρπὸς, fructus de ſtirpibus.

Κάρφω, ſicco, arefacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus; in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

Καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κερμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύσω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à Κερέω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit. ex quo κεῖμαι, jaceo, ſitus ſum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & κείω, & κήω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίβδης, lutum, ut πηλὸς.

Κιθάρα, cithara.

* Κινδυνος, periculum, quaſi κινοῦν ὀδυνίας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κισσάω, faſtidio laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, ciſtula, capſula.

Κιχάνω & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ωνος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς columna.
κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
κλάω, frango, & κολόω.
κλάζω, clamo.
Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
κλῆρος, ὁ καὶ ἡ, sors.
κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
κλόνος, ἡ, motus, tumultus.
κλύζω, abluo, eluo.
κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
κληδὼν, & κληῖδὼν, idem.
κλώθω, neo.
κνάω & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
κνηκὸς, ὸν, flavus, rutilus, luteus.
κνήμη, tibia, crus.
κόλαλος, i. παν δρ σος. κακὸς γος, στωμύλος, λάλος, πόθησις, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
κοῖλος, cavus.
κοινὸς, communis.
κύριος, princeps, dominus
κολάζω, punio, castigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. ῥοφὴ, cibus.
κόλαξ, adulator, assentator.
Κολόω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.
Κολωνὸς, cumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
κονέω, festino, curro.
διάκονος. Minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ. stercus, fimus
Κόπτω, scindo, seco.
κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κοσέομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορωνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, impero, & κραταίνω, efficio, perficio; secundum Etymolog. à κάρη.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κείζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρανὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabricor.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color caeruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto: osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

* Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦφος,

κῦφος, gibbus, vas concavum.

κυρτὸς, curvus, gibbosus.

*Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.

Κύρω, incido.

κύρω, contingo, & sum.

Κυσὸς, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.

Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.

*Κύων, νὸς, ὁ καὶ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.

Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.

Κῶλον, membrum, specialiter pes.

Κωλύω, impedio.

Κῶμα, somnus profundus.

*Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.

*Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.

Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.

*Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.

Κῶνος, conus, turba, meta.

Κώπη, remus.

Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.

Κὼς, ovinum vellus.

Κωπίλλω, fabulor, garrio.

Κωφὸς, surdus.

ΛΑ, augét in compositione.

Λᾶας, lapis, saxum.

*Λαβρὸς, nimium vorax, quasi λίαν βορός.

Λαγαρὸς, largus, gracilis.

Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.

Λάχος, εος, sors.

*Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.

λάζυμαι, idem.

λάζω, autem injurius sum, ex quò fortè Latinè, Lascivus.

Λαικάζω, decipio & scortor.

Λαιμὸς, guttur, gula.

Λάκκος, fossa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.

Λάμπω, luceo, splendeo.

Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.

*Λαὲξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω F. verbi λήγω, desino.

*Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.

Λάπτω, lambendo bibo.

Λαπάζω, evacuo.

Λαφύσσω, avidè deglutio.

Ἐλα-

Ἑιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus,

Λάτις, ὁ ἡ ἤ, servus, serva: famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαιμὸς, unde λάω.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.

λέγομαι, etiam, differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λῃΐζω, prædor.

Λεῖον, λῆϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Εἴβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λίψ, petra; unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

*Νωλεμὴς, à νὼ, privativa partic. & λείπω, indefinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus: quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenus.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λοιγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λοίσθω, Poët. video. aspicio.

λοιπὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

*Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non oblivisc nda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus

Ληχέω, sono, plaudo.

*Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λέω, volo.

*Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, pramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιωὸς,

Ληνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆνος, εος, τὸ, lana.
* Λῆρος, vel λῆροι, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valdè, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor.
λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinat.
Λούω, lavo.
Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λείπω.
Λωφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimiùm humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes, quasi λοῦμα, ex λούομαι, lavor.
λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies. furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
Ἅλυσις, εος, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λῶϊστος & λῷστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μαζὸς, mamma.
Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
μαστεύω, quæro, vestigo: ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
μάνης, ου, servus, famulus.
* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valdè, multùm.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάργος, ὁ καὶ ἡ, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μαγεὺς, pistor.
μᾶζα, maza, panis genus.
μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ἡ, flagrum, scutica.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.
Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρος, sublimis, à μὴ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρος, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος, εος, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, solicitudo.
μερμαίρω & μερμέρω, curo anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, privo & intueor, obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελε-

Μελεδαίνω, ἐπιμελέομαι, curo.
Μέλει, impersonn. curæ est.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
μελίαω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus sum.
Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, conqueror, accuso.
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
μῶλος, ε͡ος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehementer.
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχει vel μέχεις, usque ad.
Μή, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, ε͡ος, τὸ, cura, consilium.
Μηλέα, malus arbor: malum, pomum.
Μῆλον, ovis pecus, malum.
* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.

Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μήνω, maneo.
Μηνύω, indico, significo.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, glomero.
Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino
Μίγω, inusit. à quo μίσγω Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μισύλλω, in minutas partes seco.
Μισθὸς, merces.
Μίσος, ε͡ος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægrè.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
Μολίσχω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολυνω, polluo, contamino.
Μόνος, solus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur: & ſumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, conſilium, à μυέω doceo.

Μῦα, muſca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, ſurdus.

Μύλη, mola.

Μύλλον, i. κύλλον, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυρίοι infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, ηκος, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσρον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus.

Μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ίδος, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, ſcelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.

Μυστήριον, ſacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, numquid, utrum.

* Μωρὸς & Atticè Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

Νὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piſcis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, ὰος, navis, à Νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & adoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo: etiam poſſideo: & paſco, adminiſtro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ distributio, pastus.
*Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
*Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νάω, nuo, annuo.
*Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
*Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
*Νήστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
νήφω, sobrius sum.
*Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
*Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόστοι & Νόστοιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa; nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν. nunc.
*Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
*Νωθὴς, ές, tardus, à νὴ, privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso, interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

Αίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
*Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublata salto
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὄαρ, ἡ, uxor, conjux: undè ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles.
Ὄγκη, angulus, ſeu uncus: & magnitudo, amplitudo.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθέω & Ὀθόω, curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi. ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ὑς, ærumna, miſeria. οἴτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοικος, dotis expers, indotata.
Οἰκτος, miſericordia.
Οἶμος, via, ſemita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & οἶος, ſolus.
Ὄκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, ſive ὄις, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, aſilus, œſtrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œſtro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiſcor.
Οἴω & οἶμαι, exiſtimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia,
* Ὄλβος, beatitudo & opes: quaſi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapſus.
Ὄλλυμι ſive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ἜΛος, ſanus; & criſpus, item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὅλοῖος φύρομαι.
* Ὄλυμπος, Olympus, mons Theſſaliæ; ſumitur & pro cœlo, quaſi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quaſi

quasi ὁμόρος, simul defluens.
* Ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco. ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.
Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, vatum Pieriis ora rigantur aquis.
Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro, ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.
Ὁμὸς, similis: &, idem.
ὅμιλος, cœtus, multitudo.
Ὀμφαλὸς, umbilicus.
Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba.
Ὄναρ, somnium, insomnium.
Ὄνημι, juvo, prosum.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.
Ὄνος, asinus.
Ὄνομα, nomen.
Ὄνυξ, unguis, ungula.
Ὀξὺς, acutus.
ὀξὺ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.
Ὀπάζω, prosequor, præbeo.
Ὀπηδεύω, & ὀπηδέω, comitor.
* Ὄπις, ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπισθεν, à tergo.
Ὅπλον armatura, ὅπλα, arma.
ὁπλότερος, junior.
Ὀπὸς, succus, humor.
Ὁπότε, quando, ὅπου, ubi.
Ὀπτάω, torreo, asso.
Ὄπτω, video, aspicio.
ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.
* Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.
Ὀπύω, conjugem habeo.
Ὀπώρα, autumnus.
Ὁράω, video, cerno.
* Ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.
ὀργάω, impatienter appeto.
ὄργια, sacra Liberi.
Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.
ὀρέγομαι, appeto.
Ὀρθὸς, rectus, porrectus.
Ὄρθρος, tempus matutinum.
Ὁρμὴ, impetus.
Ὄρνις, θος, ἡ, avis, ales.
Ὄρος, τὸ, mons.
Ὅρος, ὁ, terminus, limes.
ὀρρὸς, serum lactis.
ὄρρος, sacri ossis extremum.
Ὀρταλὶς, pullastra, gallina.
Ὀρύσσω, fodio.
Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.
* Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.
Ὀρχέομαι, salto, tripudio.
Ὄρχις, testiculus, testis.
Ὄρω, (ex quo latinè orior) excito, concito.
Ὄτλος, ærumna labor.
οὖρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὄρδος, alvers.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunq;.
ὅ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, ſanctus, juſtus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, teſta.
Ὀσσή, vox, fama.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχί, non.
Οὐθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὴ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quaſi ὁρατὸς, quod ſit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
ὦας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliâs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, ſerpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
Ὄφρα, ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæ ductus.
Ὀχεύω, admiſſarium admitto, quum de fœmineo ſexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.

ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὀψὲ, ſerò, longo poſt tempore.
Ὄψον, obſoniũ, omne id quo, præter panem, veſcimur.

Π

Παῖς, δὸς, & παΐς, ΐδος, ὁ ἡ; puer vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rurſus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, a, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. antè, priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo, conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πήθω, patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πά-

Παταάσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρωὸς, vitricus, πατρῶος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, parvus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πέζ, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus,

Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito, vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.

* Ἄπλαγος & * Ἄπληστος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω, & πέλομαι, Poët. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, pàlipertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſè aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo, etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περιτὸς, ninius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφερος, seu à περιφερὴς, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πετανύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
πάγος, collis, tumulus.
πάγιος, fixus, firmus.
πάχνη, ros, glacies, pruina
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πάσχω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηλὸς, idem: etiam pannus.
Πήρα & πέρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, χειρίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu, λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
ποτὸς, potulentus.
πόσις, potatio, convivium.
ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
πεσσὸς sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
πίτυς, υος, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
πίμπλημι, idem.
πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ὁ, later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis, ut λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à πείθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè, ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter quilibet curator, quasi in ποίῃ μιφόων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam, quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροποθίτον, præputium.

Πόστος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μόρος, fors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Πὺς, ποδὸς, pes.
Πρᾷος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβεις, εος, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηὼς, έος, pronus, præceps.
Πείραμαι, emo: idem cum ἀγορεύζω & ὠνέομαι.
Πείν, prius, antè.
Πείω seu Πείζω, ferro, ferrâ seco, vel findo, frendere dentibus.
Πεὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Πρόϊαω, porrecta manu præbeo ex ἴαω, præbeo.
πρόϊξ, ῖκος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus
πρύμνα, puppis.
πρύτανις, rector, administrator.
Πρωὶ, mane.
πρῖ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρυξ, alia, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέω, idem.
πτωξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
Πυξ, pugnus.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πυγμὴ, pugnus, etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans, seu explens πυγμάω.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis: quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, janua, Ostium, in ædificiis dicuntur: Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

Πεύσεις, nuncii, sermones.

Πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πυὸν, pus, πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυείον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

Πυρὰ, rogus.

Πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

Δίπυρος, qui secundò assatur

Πύργος, turris.

Πυρὶν, λῖνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρλωον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ ἦ, pullus, sæpè de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

Ρ

* Ῥάβδος, & ῥάβδος, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥαίω, profligo, perdo.

* Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ρέγχω vel ῥέγχω, sterto, factum per Onomatopœiam.

Ρέζω, facio, etiam sacrifico.

Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ρέμβη, vagatio, erratio.

Ρέπω, vergo, propendeo, propriè de statera.

Ρόπαλον, clava.

Ρέω, fluo, etiam fundo.

Ρεῦμα, fluentum.

Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ραδάμιγξ, gutta.

Ρόθος, undarum sonitus.

Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.

Ρινὸς, οὗ, ὁ ϗ ἡ, pellis, corium

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ρίζα, ης, radix.

Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ρίνη, ης, lima.

Ρίπτω, projicio, præcipito.

Ρόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω, & ῥοίζω, latro.

Ῥόσος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ρυθμὸς, numerus.

Ρύπος, τὸ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ρώω, confirmo.

Ρώμη, robur.

Ἐῤῥόμαι, valeo.

Ρῶψ, ωπὸς, virgultum.

Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σὰρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειριάω, desicco, arefacio, unde σείριος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito.

σίω,

σέω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, executio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσουα, unde illud ἔῤῥει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέσσουε, id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. *Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi, qui nent sericum.
*Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
*Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σκιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
*Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω. salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & disrumpo, findo
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλήω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens: & fingo, ſimulo: etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit, & σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὶς & χάραξ.

*Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo, ſæpè de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus, funis, ſcutica.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſparrum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira: ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſe redeuntes.

Σπει-

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδὴ, feſtinatio, ſtudium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viſcera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis aruſpices conſiderabāt
Σπλὴν, ηνὸς, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra, ſunt 24 oſſa quibus tota ἡ ῥάχις conſtructa eſt
Στάζω, ſtillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica,
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad ſcopum tendo: rationem habeo: & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex. etiam ſtirpes, ſtirps.
στελεχόω, caudicem emitto
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & orno, exorno, propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
στένω, gemo, ſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
*Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo: luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, ſtrigil.
στλεγγίζω, ſtrigili rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, ſcindo.
στόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
Στρὰγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
* Στρατὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵστασθαι, id eſt firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

ςραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper: item acutus. At ςρῆνος, luxus, fastus, deliciæ, unde ςρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' οἴςρου θεῖν viz. ad venerem, Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. ςύξω, à ςύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

ςύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺ, Atticè Ξὺ, cū, unà cū.

Συείσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem. vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφειγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione, qua arterias pulsare dicimus. Et mico, palpito

Σφύρα, Malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco

Σχῖνος, ἡ, Lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, Juncus, funis ex junco plexus, mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

Ταλάω, τλάω, τλῶ, sufero.

Τάλας, αντος, miser, ærumnosus.

Οἴμοι τάλας, heu mihi misero.

ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus, condus, dispensator eorum, quæ, promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

* Ἰαπεινὸς, quasi παλεινὸς, depressus, humilis, non multùm à terra assurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητος, ητος, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ους, ους, vel τὸ salsamentum.

Τάρχεα, inferiæ, justa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρλω, tener.

τερεμών, ονος, mollis:

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τρέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voraciratem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exilio, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum prodigium, monstrum.

Τερθρευτὴς, έος, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui κονία & μαείλη ſynonyma ſunt, à τέφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσόω, cicuro.
τιτθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
τίθημι à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo. Aliquando, facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.

τίτιμον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῶνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo ſub terram detruſi, à τιτάινω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa; quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus, cui opponitur λεῖος, lævis
* Τίγλη, mullus, quoniam τρὶς πίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τείρω, tero, abſumo.
τρίβος, ου, via,
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τροφὸς, ε, τὸ, alumnus.
τρόμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero

Ἀναδρομὴ,

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.
τρόχος, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
* Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.
Τρίζω, strido.
Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoq; superciliorum pili.
Τύμβος, bustum, sepulchrum
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.
Τυρόω, & τυρεύω in caseum cogo: etiam agito, turbo.
Τύτθος, ὁ καὶ ἡ, parvus.
Τυὼς, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito, unde τύφος, & τῦφος, fumus.
* τύχη, fortuna à τυγχάνω i. accido.
Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ Ἀκίνθος, Hyacinthus: etiàm flos purpureus, & gemmæ nomen.
Υαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.
* Υβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑποβαρὺς, admodum gravis.
Υγιὴς, έος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.
Υγρὸς, ὑγρῦ, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, cui opponitur, ξηρὸς, aridus, siccus.
Υδω, celebro, canto.
Υμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Υιὸς, filius, natus.
Υλάω, ῶ, latro, de canibus.
Υλη, materia, sylva.
Υπὲρ, super, pro, per.
* Υπατος, Consul, quasi supremus.
* Υπνος, somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.
Υπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, posterior.
Υπόδρα, torvè, torvis oculis.
Υπτιος, supinus, resupinus.
Υφάω, & ὑφόω, texo.
Υψος, τὸ, altitudo, celsitudo.
Υω, pluo.
ὕδωρ, & ὕδας, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, sudor.
ἵδρω, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

Φάγω, φήγω, edo, comedo.
Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
Φάλαρα, ornamentum, quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus
Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.
Φάω, φαέθω, luceo. φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præsepe, stabulum.
Φαῦλος, vilis, etiam malus, improbus.
Φαύλως, malè, difficulter.
Φάω, pro quo φημί, dico, aio.
Φαίζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φαίζομαι, cogito.
Φείω & φάζω, occido.
Φένω & φονεύω, idem.
Φέβομαι, fugio, metuo,
Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignoscо, misereor.
Φελλὸς, suber.
Φένακξ, impostor; etiam derisor.
Φεναικίζω, decipio, fallo: & impono: fucum facio, illudo
* Φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aorist. 1 & 2. ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio.
Φέγγομαι, loquor, vel sonum edo.
Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω & φθίνω, idem quod θείρω, deficio, tabesco.
φθεὶρ, ρὸς, pediculus.
* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.
Φιάλη, ἀπὸ τοῦ πίνειν ἅλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
Φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

ſcella, capiſtrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, φλύζω, idem.
* Φλύαρος, nugator.
Φλέψ, βός, ἡ, vena.
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol, quaſi φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, Ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt à Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus. ex φέρω.
* φόρτος, onus. à φέρω.
Φράσσω & φράττω ſepio, munio
Φράγμα ſepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis ſedes.
Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.
Φρόντις ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.
* Φρῆδος quaſi φρόδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.
Φρυάττομαι, fremo de equo.
Φρύγω φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.
Φῦκος, εος τὸ alga radicula qua ſe fucant mulieres, unde fucus Latinè: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo. vito.
Φύλη, tribus.
Φύλλον ſolium, frons, frondis.
Φύρω miſceo, inquino, fœdo.
Φυσάω ſufflo. inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.
Φύσις, enaſcentia, natura.
Φωρύω & φώρυμι torreo, uro.
Φωλεὸς ſive φωλεὰ, luſtrum, antrum.
* Φωνὴ, vox; quaſi φῶς νόος, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω
Φὼρ, φωρὸς, ſive φῶρος, ſpeculator, explorator.
Φωριαμὸς ſcrinium, arcula.
Φῶς φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω, vel potius, χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω, inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χήμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus: & menſura liquidorum

χὴν, ηνὸς, ὁ ἡ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάεις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmiũ.

χάεἰσες, veneres.

Χαίτη, iuba, propriè, equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum. Ἀπὸ τ῀ χαλᾶν ἴνας.

Χαλίκεος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frœnum.

Χαλέπτω. damno afficio, vel etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta, ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάσκη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὶ, labrum, labium.

* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi, χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος ſive Χέρσος, deſertus, incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo effundo, diffundo.

Χοεύς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: etiam aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χώνυμι, educo, aggerem duco,

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χωίω, idem quod χέω

Χύτρ & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum proprie jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

* Χλιαίνω, tepefacio, galefacio, undè Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σῦς, porcus, sus.

Χολὴ bilis, fel, omnis, humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda, qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba, virens, à κείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρεώς, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors, χρέος, quoq; causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρεὼ, Ion. χρεὼ pro χρεία indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρῄζω, egeo, volo, rogo.

Χρῃΐζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

χρως, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῶς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim: etiam ſingulatim, unde χωρίζω, ſepero vel ſejungo.

Ψ

ΨΑω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo, & appropinquo. ψαίω, idem.

ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino, & diſtraho, & diſſolutus ſum, diſſuo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio

Ψαθάλλω & ψαλάττω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψάθω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψάθης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, ſuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, ους, τὸ, frigus cui opponitur,

ponitur, θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψάρα, scabies, à Ψάω, scalpo

Ω

Ω. Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠδὴ, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ἀθήσω & ὤσω, tanquàm à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠκίζω, idem.

ὤκισις, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti. & crudelis.

*Ὦμος, humerus, quasi ὑπομωμών, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πείαμαι.

*Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere, etiam generaliter tempus,

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἵως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

*Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὦχρος, pallor.

ὤχρα, coloris genus.

ὠχρέω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS
Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis, quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit, nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur, principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, ex aliis October, à γαμέω, quòd eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ελαφηβολιὼν, Februarius; ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe σκιροφορία, feſtum celebrabatur, quo umbraculũ ex arce Athenis

nis solennì pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter βοηδρόμια, festū quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones fœliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης. i. Furore percitus, propter imbrium impetum: Et sacra, quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur, frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων τερεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσιδεών, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκάμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam, μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι· tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiā ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη, seu πέμπας, & ita deinceps, nisi quod primi cujusq; mensis

mensis dies vocetur νουμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta, ab Hesiodo dicitur μέση, quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἱσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένου, secunda, tertia: & πρώτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima. In φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

FINIS.

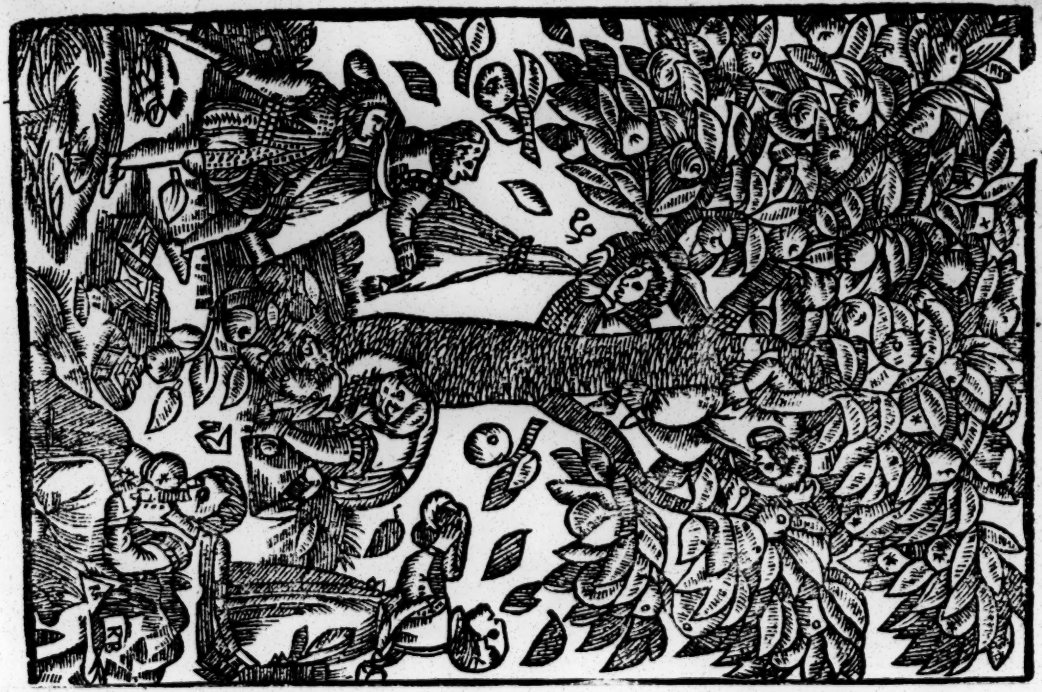

Typographus Lectori Salutem.

QUod aliis rebus evenire ſolet, ut vel hominum incuriâ, vel injuriâ temporum ſitu obducantur, aut corrumpantur rubigine: idem huic nitidiſſimæ Græcæ Grammatices Inſtitutioni prope contigiſſe, non ſine ali[illegible]re, comperi. Quod ubi primùm intellexeram, [illegible]mâ operâ contendebam, ut priſtino ſplendori reſtitueretur. Quâ quidem in re ita me geſſi, ut quàm emendatiſſima prodiret hæc noſtra editio, nec tamen quicquam quavis in regulâ, niſi ubi maximè neceſſe fuerat, mutaretur. Pauciſſimis quibuſdam aliquid vel additum vel detractum non diffiteor, rectè an ſecus tuum ſit judicium. Tu verò, Candide Lector, cogita, [illegible]i interſit reipublicæ literariæ, ut libri, qui [illegible]ecidiano uſu in ſcholis teruntur, quàm correctiſſimi in manus puerorum veniant, utque non multo minoris ſit ſtudii vetera reſtituere, quàm proferre nova. Hoc animo hanc novam hujus Inſtitutionis editionem amplectere. Sic ut fruaris vale.

EST & aliud, Lector humaniſſime, quod te monere velim, *Novum ſc: Teſtamentum Græcum* typis noſtris nuperrimè eſſe excuſum. Quod, ut faciliùs unà tum *Grammatices* hujuſce regulis, vel nemine juvante, pervolvas; Vocabulorum omnium difficiliorum Themata, (quæ in *Paſſoris Lexico* Grammaticè tibi reſolvuntur) in margine appoſita habes.

2691.40